

TOIMINTAKERTOMUS 2017

Sukellusseura H2O ry on Sukeltajaliiton suurimpia seuroja. Vuonna 1979 perustettuun helsinkiläiseen seuraan kuuluu noin 200 jäsentä, joista arviolta neljäsosa on naisia ja 30 junioria. Seuran toiminta-ajatuksena on sukellustaidon ja -tekniikan sekä uintiharrastuksen kehittäminen turvallisesti ja mukavasti hyvässä seurassa.

H2O:lla on erittäin aktiivinen junnutoiminta, monipuolinen kaasun täyttöasema, hyvin varusteltu sukellustukialus, aktiivinen valokuvaus- ja videojaos sekä ammattitaitoinen viranomaisyhteistyössä toimiva meriarkeologiajaos.

Seura luo jäsenilleen puitteet sen mahdollisuuksien mukaan edesauttaa kaikkea sen jäsenten harjoittamaa turvalliseen sukellukseen liittyvää toimintaa. Seuran toiminta pohjautuu aktiivisiin seuratoiminnan mahdollistaviin jaoksiin, jotka järjestävät kaikille seuran jäsenille avointa toimintaa.

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS 2017

Sukellusseura H2O:n 38. toimintavuoden myötä alkoi uuden puheenjohtajan toimikausi. Perry Suojoki luotsasi H2O:ta ansiokkaasti eteenpäin neljän edellisen vuoden ajan ja 2017 alusta puheenjohtajan rooli siirtyi Sanna Paukulle. H2O:n toiminta jatkui aktiivisena ja seuran jäsenet osallistuivat vuoden aikana lukuisiin sukellustapahtumiin Suomessa ja ulkomailla.

Kevään aikana jatkoimme jo syksyllä 2016 aloitettua tukialus Dekon konehuoneremonttia. Tämä osoittautui ennakkoon tehtyä alustavaa arviota työläämmäksi ja kalliimmaksi. Sukellustukialuksen moottori oli kuitenkin kunnostuksen aikana löydettyistä yllätyksistä huolimatta saatava kuntoon kesäkaudeksi, jotta Deko saataisiin liikkeelle palvelemaan seuran jäsenistöä sukellusharrastuksessa Suomenlahdella ja Saaristomerellä. Aktiiviset seuran jäsenet uurasivat projektin parissa ja heinäkuuksi sukellustukialus saatiinkin liikkeelle ja sukelluskausi merellä käyntiin. Tukialuksen toimintavarmuus on nyt entistä parempi.

Kaasuntäyttöasemalla saatiin vuoden aikana kompressorin seoskaasujärjestelmät valmiiksi ja muutama muukin muuton jälkeinen asia viimeistelyä. Täyttöaseman kokoustila palveli myös kurssien teoriatuntien toteutuspaikkana.

Koulutustoimintamme oli vuoden aikana poikkeuksellisen aktiivista ja kurssit suuria. Vuoden aloitti perinteiseen tapaan laitesukelluksen peruskurssi, jolle oli ilmoittautunut ennätysellinen 16 osallistujan joukko. Muita seuran kursseja oli mm. kouluttajakoulutus, kouluttajien ensiapukoulutus, P2-kurssi sekä kaksi nitrox-kurssia. Järjestimme myös kolme laitesukelluskokeilua. Vaikka aktiivikouluttajajoukkomme oli hieman pienempi kuin aiempina vuosina, saatiin tällä porukalla sekä seuran aktiivisten jäsenten avustuksella hienosti kurssit pidettyä.

Nuorisotoimintamme jatkui myös aktiivisena. Siinä tapahtui vuoden aikana vetäjien muutos. Kiitokset junnujen toimintaa vuosikautia ohjanneelle Markolle sekä junnutoiminnan vetovastuun vuodesta 2017 alkaen ottaneelle Majalle.

Meriarkeologiajaos teki yhteistyötä Museoviraston meriarkeologisen yksikön kanssa tutkimalla ja dokumentoimalla historiallisesti arvokkaita hylkyjä niiden kulttuurihistorian tallentamiseksi.

H2O:n tiedotustoimintaa ja ulkoista näkyvyyttä on kehitetty viime vuosina ja tässä tiedotusvastaavamme on tehnyt hienoa työtä mainosten kanssa. Seuramme näkyvyyttä sukellustapahtumissa lisäävät jatkossa turvasukeltaja- ja sukellusvanhin-huomioliivit, jotka Timo Laaksonen lahjoitti seuralle. Samoin saimme suuren H2O-mainosbannerin, joka näkyi monessa tapahtumassa vuoden aikana.

Kaiken kaikkiaan 2017 oli todella aktiivinen vuosi. On ilo olla mukana tässä seurassa. Kiitokset kuluneesta toimintavuodesta kuluva koko jäsenistölle sekä erityisesti kaikille toimihenkilöille, kippareille, kouluttajille ja muille reippaille seuran jäsenille, jotka mahdollistavat jaostemme toiminnan sekä erilaiset sukellustapahtumat ja vilkkaan seuratoiminnan myös jatkossa!

Sanna Paukku

Kannen kuva: Sanna Paukku

SISÄLLYSLUETTELO

TAMMIKUU	04
HELMIKUU	08
MAALISKUU	10
HUHTIKUU	14
TOUKOKUU	17
KESÄKUU / HEINÄKUUKU	21
ELOKUUKU	25
SYYSKUU	28
LOKAKUU	31
MARRASKUU	34
JOULUKUU	38
JAOSTEN ESITELY	43

Kuva: Sanna Paukku

TAMMIKUU

LAITESUKELLUKSEN PERUSKURSSI, KURSSILAISEN NÄKÖKULMASTA

Mieheni innostui sukeltamisesta muutama vuosi sitten, mutta minua ajatus pinnan alle menemisestä lähinnä kauhistutti. Mielenkiinnosta suuntasin kuitenkin mukaan Melkuttimelle, johon H20:laiset menivät eräänä kauniina syysviikonloppuna sukeltamaan. Oli syksy, ulkona kylmä, sukeltamaan menijät vetivät kerroksia päälleen ja Pasi kertoili innostuneena luolasukelluksesta – mietin mielessäni, never ever never.

Niin se mieli muuttuu ja päätin mennä marraskuussa H20:n järjestämään sukelluskokeiluun. Kokeilu aiheutti monia tunteita: jännitti, hieman pelotti, kiinnosti, mutta silti kauhistutti. Varusteiden kanssa toimiminen pinnan päällä tuntui luontevalta, mutta ensimmäinen kerta veden alla, regulaattori suussa ja varusteet päällä on kokemus, jota on vaikea kuvailla.

Pian sukelluskokeilun jälkeen suuntasimme lomalle Australiaan, jossa kävimme muun muassa Isolla Valliriutalla. Kauniit maisemat, upea meri ja todella paljon mielenkiintoista nähtävää pinnan alla. Haita, erilaisia värikkäitä kaloja ja korallia joka puolella. Pelottava sukelluskokeilu paikallisen ohjaajan kanssa viiden hengen noviisiryhmässä sai kuitenkin jälleen miettimään, never ever never.

Tästä huolimatta löysin itseni tammikuun puolessa välissä Kalliosta altaalta ja toisesta H20:n järjestämästä sukelluskokeilusta. Sanna houkutteli P1-kurssille, joka oli alkamassa kokeilun jälkeen ja vaikka olin edelleen sitä mieltä, että sukellus ei ole minun juttuni, päädyin kurssille.

Kurssille oli suorastaan tunkua ja 16 hengen voimin aloitimme P1-kurssin. Oli mukava nähdä miten yhteinen mielenkiinnon kohde yhdisti joukkoa,

TAMMIKUU

jossa oli nuoria ja vanhempia, naisia ja miehiä. Kevät sujui yhteisen asian ääressä, sukellusteoriaa tai vedessä toimimista opetellen.

Pelottavinta ja samalla hankalinta itselle kurssin agendalla oli maskin tyhjentäminen. Pelastusharjoitukset olivat suorastaan mukavia ja "happi loppuu" -tilanteistakin selvittiin kunnialla. Hatunnosto kouluttajille, jotka jakoivat kannustaa, rauhoitella ja opastaa, kun ahdistus nosti päätään, suonenveto uhkasi kohtaloksi tai epäusko omiin taitoihin otti vallan (ja tätä tapahtui usein).

Hetkittäiset onnistumisen tunteet, kun painotus osui kohdalleen ja harjoitukset onnistuivat, saivat haluamaan lisää. Vaikka olin vannonut, etten koskaan sukella Suomen kylmissä vesissä, päätin kuitenkin suorittaa samalla kuivapukukurssin. Vaikeusaste näytti lisääntyvän vaatekerrosten lisäämisen myötä ja suurin vahvuuteni kuivapuvun kanssa olikin kuperkeikat veden alla.

Kurssi huipentui toukokuussa avovesiviikonloppuun, joka järjestettiin Porkkalassa. Vaikka vesi oli kylmää ja sitä oli paljon, tuntui meri elementtinä luontevammalta paikalta toimia kuin allas. Kevään aikana altaalla opitut asiat auttoivat avovesiharjoituksissa suuresti, vaikka vedenalaista suunnistajaa minusta ei edelleenkään saa ja jännittävin veden alla vastaan tullut merenelävä viikonloppuun aikana oli kilkki.

Sukelluskamojen roudaaminen, pukeminen ja purkaminen. Maskin tyhjennys, regun vaihto, pelastusharjoitukset ja suunnistus. Kaikki nämä (ja monta muuta lisäksi) ovat taitoja mitä kurssin läpäisemiseen vaaditaan. Ja kaikki nämä ovat taitoja, mitkä meille kurssin aikana opetettiin.

Kun Pasi kuittasi viimeisen suunnistusharjoituksen hyväksytyksi ja vastuukouluttaja Sanna hieman sen jälkeen kurssin hyväksytyksi, oli olo kuin voittajalla. Opittujen taitojen ansiosta me kurssin läpäisimme voimme turvallisesti mielin jatkaa taivaltamme lajin parissa.

Lyhyenä yhteenvetona pitkästä tarinasta:

Jos sukelluksen haluaa aloittaa, kannattaa se ehdottomasti tehdä osaavan sukellusseuran kanssa. Kaikista ahdistuksen, kauhistuksen ja pelon tunteista, mitä vieras elementti matkan varrella aiheutti, olen todella iloinen että kävin P1-kurssin ja pääsin näin mahtavan sukellusseuran toimintaan mukaan. Innolla odotan tulevia sukelluksia, niin Suomessa kuin ulkomailakin!

For shoelovers: Kirsikkana kakun päällä ☺

Teksti: Hanna Malinen

Kuvat: Hanna Malinen (räpyläkuva Facebookista)

TAMMIKUU

UUDENVUODEN SUKELLUS HEINOLASSA

Vuoden ensimmäinen sukellustapahtuma pidettiin heti vuoden 2017 ensimmäisenä päivänä. Kyseessä oli virtasukellus Heinolassa. Veteen mentiin hotelli Kumpelin rannasta ja sukellus päättyi vajaata tuntia myöhemmin alavirtaan päin Kasinon rantaan. Matkalla pinnan alla nähtiin kaloja, rapuja, tukkeja pohjassa, hienoja savipenkereitä ja kaikenlaista rannalta joen pohjaan päätynyttä tavaraa.

LAITESUKELLUSKOKEILU 11.1.

Kuva: Pasi Lammi

Vuoden ensimmäinen koulutustilaisuus oli laitesukelluskokeilu 11.1. Helsinginkadun uimahallilla. Tapahtumassa oli kahdeksan osallistujaa, joista kolme jatkoi sukellusharrastuksen parissa eteenpäin heti pari viikkoa myöhemmin alkaneella P1-kurssilla. Kaksi kokeilun osallistujista jäi miettimään kurssille lähtöä seuraavana keväänä.

Kuva: Pasi Lammi

TECHÜ 2017

Tänä keväänä sukeltajille oli tarjolla aiempien vuosien hylksukellusseminaarin sijaan tekniikkasukellusseminaari Techü, joka järjestettiin 21.1.2017 Haaga Helia -ammattikorkeakoulun Pasilan kampuksella.

Seminaaripuhujina oli sukellusmaailmassa tunnettuja tekijöitä sekä Suomesta että ulkomailta. Esitykset käsittelivät tekniikkasukelluksen harrastajille kiinnostavia aiheita, mm. Immi Wallinin esitys Huis Te Warmelon hylystä, Sami Paakkarisen hauska tarina luolasukeltamisesta Romaniassa sekä Antti Apusen ja Janne Suhosen osallistumisesta Bjurälven 2016 projektiin. Seminaarin virallinen osuus päättyi arpajaisiin. Osa seminaarivierasta jatkoi iltaa Bottalla illallisen ja iltajuhlan merkeissä.

HELMIKUU

Kuva: Pasi Lammi

KIPPARIKOKOUS 5.2.

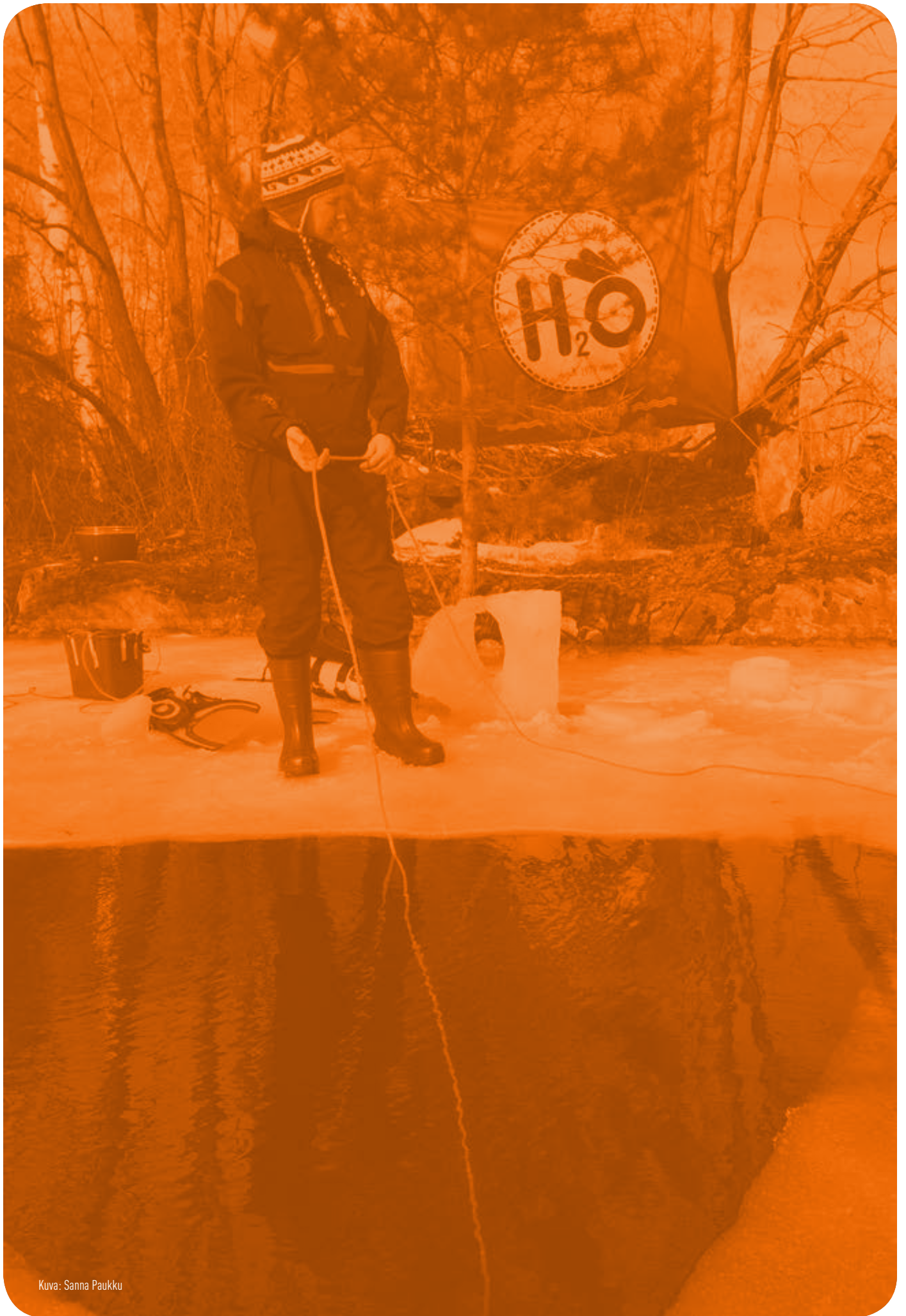
H20:n kipparit kokoontuivat helmikuussa Hannan luokse suunnittelemaan tulevaa kesäkautta. Dekon kunnostus oli vielä kesken eikä projektin tarkkaa valmistuspäivämäärää ollut tiedossa. Niinpä alkukesän tapahtumia suunniteltiin alustavalla varauksella ja vasta heinäkuusta eteenpäin pohdittiin leirikautta tarkemmin.

Ilta kulki perinteiseen tapaan. Käytiin läpi kalenteria sekä tulevia Dekoreissuja ja mietittiin miten tiedotusta ja reissuille ilmoittautumista voisi tehostaa. Jaettiin ilta- ja viikonloppureissuille sekä kesäleireille kipparivuorot. Käytiin keskustelua Dekon kunnostustarpeesta. Illan kruunasi Hannan valmistama hieno buffapöytä, jonka antimista nautittiin keskustelujen ohessa.

Kuva: Pasi Lammi

Kuva: Pekka Palonkorpi

MAALISKUU

HIRSIARKKU-PATE 100 VUOTTA POHJALLA

Suomenlinnassa oli lauantaina 11.3. suuren urheilujuhlan tunnelmaa, kun sukeltajia monesta pääkaupunkiseudun seurasta kerääntyi sukellusvene Vesikon kupeeseen sukeltamaan. Aamulla Suomenlinnan Tykistölahti oli aivan avovettä ja jäälautat pitkän matkan päässä rannasta avoimella merialueella. Mutta kuinkas ollakaan, muutama ruotsinlaiva ajoi läpi Kustaanmiekasta ja niiden perässä tuli Tykistölahteen valtava veden liike, joka ajoi meren pinnalla kelluvat jääkappaleet rantaveteen. Niinpä päästiin sukeltamaan ”jäämurskassa”, mikä oli varsin virkistävä kokemus.

Sukellustapahtuman kohokohtana ja päiväsankarina oli jäähyhmäisen merenpinnan alla lymyvä valtavan kokoinen puurakennelma, tuttavallisemmin Hirsiarkku-Pate. Kyseessä on Suomenlinnan Tykistölahden pohjassa lepäävä todennäköisesti maailman suurin hirsistä rakennettu työmaapato, joka upposi rakennusvaiheessa sata vuotta sitten.

Tapahtumassa sukeltajat tutustuivat veden alla Pateen ja sukelluspäivän lopuksi pohjassa makaavan hirsiaurakurakennelman kylkeen kiinnitettiin juhlava muistolaatta. Tapahtumassa muisteltiin myös satavuotiasta Suomea, sillä Paten rakentaminen tapahtui samana vuonna kuin Suomen itsenäistyminen.

Tapahtuman Hirsiarkku-Paten 100-vuotisjuhlan kunniaksi järjestivät yhteistyössä Sukeltajaliitto, Museovirasto, Suomen meriarkeologinen seura, sukellusseurat H2O ja Urheilusukeltajat, Suomenlinnailmiö ry, SubZone Oy ja Alfons Håkans.

Teksti: Sanna Paukku

Kuvat: Pekka Tuuri

JÄÄSUKELLUSTA KISKOSSA 12.3.2017

Kuva: Sanna Paukku

Lämpimänä ja aurinkoisena maaliskuun sunnuntaina vietettiin Kiskon louhoksella sukellusseura H2O:n jääsukellustapahtumaa. Paikalle saavuttua tehtiin avanto sukeltajia varten ja vahingossa saatiin aikaan toinenkin avanto, kun ei heti huomattu jääkannen heikkoutta erään aikaisemman avannon kohdalta. Onneksi vain jalka meni jäädästä läpi.

Päivän aikana jään alla kävi yhteensä kahdeksan sukeltajaa. Sukelluksilla nautittiin rauhallisesta tunnelmasta jääkannen alla, tarkkailtiin kaivoslammen kaloja ja ihasteltiin jääkantta sen alapuolelta. Päivä päättyi sukelluskokemuksista jutusteluun grillin äärellä. Sää suosi sukeltajia ja mukavaa oli. Kiitokset kaikille osallistujille ja erityiskiitokset Heikille grillistä!

MAALISKUU

ARKISTO, MUSEO JA MESSUT TUKHOLMASSA 17.-18.3.2017

H2O:n meriarkeologiajaksen viisihenkinen delegaatio teki maaliskuussa kaksipäiväisen tutkimusretken Tukholmaan. Tarkoituksena oli tutkia Krigsarkivetin karttakokoelmia, katsoa Vasa-laivaa uudesta näkökulmasta sekä kokea Pohjoismaiden suurimmat sukellusmessut.

Matka tehtiin lentäen ja Tukholmassa kuljettiin matkakorttia käyttäen metrolla, bussilla, raitiovaunulla sekä Djurgårdsfärjan-lautalla. Matkan merihenkinen teema vaikutti myös majoituksen valintaan, joten yöpymispaikkana oli Sjöfartshotellet.

Matkaohjelma alkoi perjantaiamuna Krigsarkivetista, josta oli toiveissa löytää ruotsalaisten tekemä mahdollisimman tarkka ja kattava merikartta Suomen rannikosta. Ryhmä tilasi nähtäväksi viisi karttaa. Yllättävän pitkän odottelun jälkeen tarkasteltavaksi tuotiin kolme kansiolista erittäin hyväkuntoisia merikarttoja, joista vanhin oli vuodelta 1723. Niiden selaamisessa kuluikin koko aamupäivä. Lopulta löytyi myös toivotunlainen Suomen rannikkokartta ja siitä tilattiin digikopiot.

Arkiston jälkeen ryhmä kävi tankkaamassa pikaruokaa ja siirtyi Iltapäiväksi Vasa-museoon opastetulle kierrokselle varastohuoneisiin, joissa säilytetään laivalta löytynyttä esineistöä. Varastoituna on tynnyreitä, työkaluja, purjeita, vaatteita, astioita ja yksi huone on kokonaan pyhitetty tykinkuulille ja muulle aseistukselle. Opas kertoi tarinoita esineistä ja siitä miten Vasa-laivan kunnosta pidetään jatkuvaa huolta. Varastokierroksen jälkeen ryhmä kävi museon puolella katsomassa Vasa-laivaa, vähän eri kulmasta.

Tehokkaan tutkimuspäivän jälkeen iltaohjelmaa ei tarvinnut suuremmin suunnitella: ruokaa ja nukkumaan.

Lauantai aamupäivän ryhmä vietti lepäillen, ostoksilla ja ulkoillen aurinkoisessa kevätsäässä. Puolen päivän jälkeen ajettiin bussilla Nacka Strandiin sukellusmessuille.

Sukellusmessut eli Dykmässan on järjestetty vuosittain maaliskuun puolivälin viikonloppuna kaksipäiväisenä. Ryhmä oletti vielä tapahtumapaikan ovella messujen olevan äkkiä katsottu, mutta yllättävän paljon aikaa kului tarjontaan tutustuessa. Messuilla on esillä kaikkea mitä sukeltaja ikinä vain voi tarvita ja haluta: pukuja, räpylöitä, maskeja, sukellusreissuja, meriarkeologiaa, seuratoimintaa, kameroita ja valoja sekä laitteita ja tarvikkeita. Messukävijät voivat myös käydä kuuntelemissa luentoja eri aiheista, kokeilla laitesukellusta altaassa ja osallistua kilpailuihin sekä viettää messujen jälkeen mukavan lauantai-illan Dyykkipubissa sukeltajien seurassa.

H2O:n delegaatio lähti pubin sijasta lentokentälle ja palasi iltalennolla kotiin. Kahden päivän täsmäisku todettiin antoisaksi ja tavoitteet saavutetuksi. Krigsarkivet yllätti vielä nopealla palvelullaan lähettämällä perjantaina tilatut karttakopiot sähköpostiin jo tiistaina.

Teksti: Maija Laakso

Kuvat: Maija Laakso, Juha Lauro

MERiarkeologisen TOIMINNAN SUUNNITTELUA

Torstaina 30.3.2017 meriarkeologiajaos kokoontui suunnittelemaan kevään ja kesän ohjelmaa. Palaverissa keskusteltiin vilkkaasti sekä meriarkeologialeirin että sisävesileirin tavoitteista, työmenetelmistä ja kohteista. Lisäksi pohdittiin kevään jäsenillan ohjelmaa.

Teksti: Maija Laakso

Kuvat: Maija Laakso ja Sanna Paukku

ENSIAPUKURSSI

Ensiaputaidot ovat kaikille tärkeitä, jotta osataan tarvittaessa auttaa muita. H2O:ssa on käytäntönä, että erityisesti seuratoiminnassa aktiivisten kouluttajien ja Deko-kipparien ensiaputaitoja pidetään yllä, sillä heillä on tärkeä rooli kurssitoiminnassa ja Dekolla. Tänä keväänä oli 23.3. Vantaalla erityisesti sukeltajille suunnattu ensiapukurssi, jolla oli osallistujia useammasta eri sukellusseurasta. Mukana oli myös H2O:n kouluttajia päivittämässä taitojaan erilaisissa hätäensiaputilanteissa sekä hapenantolaitteen ja defibrillaattorin käytössä.

ENSIAPU KURSSI

ALKAA 23.3.2017

www.H2Ory.fi

HUHTIKUU

PÄÄSIÄISSUKELLUSTA RUOTSISSA

Juhlapyhät ovat sukeltajille oivallisia tilaisuuksia lähteä reissuun Suomen rajojen ulkopuolelle. Pääsiäisenä 2017 H2O:n porukkaa oli sukeltamassa etelässä kirkkaissa ja lämpimissä vesissä, mutta myös talvisissa ja lumisissa olosuhteissa länsinaapurissa Ruotsissa.

Reissu Ruotsiin alkoi kiirastorstaina H2O:n varastolta Malminkartanosta, jossa pakattiin sukellusvarusteet autoon. Matka Turkuun ja laivaa kohden alkoi mukavan keväisessä säässä, eikä lunta enää juurikaan ollut maassa. Ennen Turkuun ja laivarantaan saapumista alkoi lumipyry, joka jatkui sitä sakeampana, mitä pidemmälle länteen matkustettiin. Tukholman satamassa oli jo täysi talvi ja matkalla Långbanin kaivosta kohden lunta satoi muutaman tunnin aikana vielä parikymmentä senttiä lisää. Pitkäperjantain aamuna Tukholman satamassa lenkkarit vaikuttivat vielä hyvältä jalkinevalinnalta, mutta kaivokselle saavuttaessa lumihanki ylettyi lähes polviin saakka. Lumiyryn edelleen jatkuessa ei enää ollut kovin keväinen fiilis.

Kaivoksella oli pääsiäisen aikana sukeltajia Suomesta, Ruotsista ja Norjasta. Sukellustoimintaa oli torstaista sunnuntaiaamuun, minkä jälkeen palattiin Tukholmaan ja ajettiin auto sieltä illalla lähtevään laivaan. Pääsiäismaanantaina saavuttiin takaisin Suomeen.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

KEVÄTKOKOUS JA JÄSENILTA

Sukellusseura H2O:n kevätkokous pidettiin torstaina 20.4.2017 Lauttasäären veneilijöiden kerhotilassa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat ja paikalla oli 30 sukellusseuran jäsentä.

Virallisen osuuden jälkeen H2O:n meriarkeologiajaos sekä video- ja valokuvausjaos Viva! esittelivät toimintaansa.

Ilta tarjosi mielenkiintoista ohjelmaa ja tilaisuuden tavata seuran uusia ja vanhoja jäseniä. Lisäksi suunniteltiin monenlaista toimintaa ja puhuttiin tulevista sekä menneistä sukellusreissuista. Viihtyisyyttä lisäsivät myös Hannan ja Sannan loihittamat maittavat tarjoilupöydän antimet.

Teksti ja kuva: Maija Laakso

HUHTIKUU

KUIVAPUKUKURSSILAISET ALTAALLA

Laitesukelluksen peruskurssin yhteydessä järjestettiin kuivapukukurssi, joka sisälsi teoriaa, kaksi allasharjoitusta sekä avovesiharjoitteet. Allasharjoitukset pidettiin huhti-toukokuussa ja niillä harjoiteltiin kuivapuvun käyttöä sekä mahdollisia kuivapuvulla sukeltamisen ongelmatilanteita.

Viimeisenä allasharjoituksena kuivapuvun ongelmatilanteiden osalta testattiin sitä, miltä tuntuu sukeltaa vuotavalla puvulla. Harjoituksessa kouluttaja hieman auttaa kurssilaista altaassa raottamalla vetoketjua muutaman sentin verran, jotta saadaan puku "vuotamaan". Tämän jälkeen kurssilaisen tehtävä on jatkaa sukeltamista ja nousta lopulta altaasta. Tällä allaskerralla pukuja oli pinnan alla avattu sen verran reilusti, että muutamalla kurssilaisella oli altaan reunalle noustessa puku vyötäröä myöten täynnä vettä. Näin saatiin hyvin havainnollistettua se, miten vaikeaa vedellä täyttyneellä puvulla on kiivetä altaasta ylös. Altaan lämpimässä vedessä asia vain nauratti, mutta tositalanteessa kylmässä avovedessä sukeltaessa tilanteesta ei olisi ollut mitään hauskaa.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Kuva: Sanna Pauku

SUKELLUSVIIKONLOPPU HAVERIN KULTAKAIVOKSELLA

Toukokuussa joukko sukeltajia Sukellusseura H2O:sta ja Polyteknikkojen Sukellusseura Kuplasta teki retken Haveriin. Perjantaina lähdettiin töiden jälkeen ajamaan kohti Ylöjärveä. Perillä ehdittiin tehdä iltasukellus kaivoslammella ennen majoittumista läheisen lomakylän mökkeihin. Lauantai- ja sunnuntaipäivät vietettiin Haverin kaivoslammella sukellustoiminnan parissa.

Osa porukasta teki sukelluksia avolouhoksessa sekä kaivostunneleihin. Viikonlopun aikana oli ohjelmassa myös Kuplan P2-kurssin harjoituksia, joilla kurssilaiset tekivät kouluttajien johdolla sukelluksia kaivoslammessa. Pintaorganisaation toiminta oli tapahtumassa esimerkillisen hienosti hoidettu, kun kurssilaiset toimivat kukin vuorollaan vastuurooleissa.

Oli hauskaa olla reissussa kahden sukellusseuran porukalla ja viettää aikaa mökkeillä sekä sukeltaen sekä vanhojen että uusien sukelluskavereiden kanssa. Haverin kaivoksella oli viikonloppuna myös muiden järjestämiä tapahtumia, joten väkeä oli alueella paljon, mutta hyvässä järjestyksessä saivat kaikki sukelluksensa tehtyä. Taisi olla kaivoslammella yksi vuoden vilkkaimmista viikonlopuista, kun enimmillään sukeltajia oli alueella parisenkymmentä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

HAVERIN KAIVOS YLÖJÄRVELLÄ

Ylöjärven kaupungissa sijaitseva vanha Haverin rauta- ja kultakaivos tarjoaa luola- ja tekniikkasukeltajille mahdollisuuden sukeltaa ympäri vuoden. Avovesisukeltajat voivat sukeltaa kohteessa avoveden aikaan tai jääsukellustapahtumissa, mikäli tähän on asianmukainen koulutus.

Haverissa on vedellä täytynyt noin 100 metriä halkaisijaltaan oleva avolouhos, jonka seinämistä lähtee useampia erillisiä kaivoskäytäviä louhintasaleineen. Avolouhoksen alueella riittää vettä aina 60 metrin syvyyteen. Kaivostunneleita on tätä matalammalla, mutta käytäväverkosto ulottuu myös syvemmälle avolouhoksen pohjan alapuolelle. Kaivoksen vesi on hapanta ja näkyväisyys pinnan alla vaihtelee.

Sukellusseura H2O on liittynyt Haverin kaivossukeltajien jäseneksi, minkä myötä H2O:n jäsenet voivat osallistua Haverin sukellustapahtumiin. Haverissa on vuosittain kymmeniä sukellustapahtumia ja osa niistä on nimetty ensisijaisesti H2O:n jäsenistölle. H2O:n tapahtumista Haverissa tiedotetaan jäsenistölle ilmoitustaulu-sähköpostilistalla.

TOUKOKUU

P1-KURSSIN AVOVEDET PORKKALAN VETOKANNAKSELLA

Laitesukelluksen peruskurssin kaksi avovesiviikonloppua pidettiin Porkkalan vetokannaksen rannassa toukokuun viimeisenä ja kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna. Kurssilaiset suorittivat kurssin kahdessa ryhmässä, josta ryhmä 1 suoritti kurssin avovedet toukokokuun lopussa ja ryhmä 2 kesäkuun alussa.

Ensimmäinen avovesiviikonlopuista oli mukavan aurinkoinen ja pinnan päällä oli lämmin kesäpäivä. Vesi oli kuitenkin näin alkukesästä vielä viileää. Osa kurssilaisista suoritti kurssin kuivapuvulla ja osa suoritti avovesisukellukset urheasti märkäpuvulla viileästä vedestä huolimatta.

Pinnan alla nähtiin erilaisia meren eläviä, pääasiassa pikkukaloja piileskelemässä rantaveden levien seassa sekä kilkkejä mönkimässä pohjalla.

TOUKOKUU

ILTASUKELLUSTA PORKKALASSA 18.5.2017

H20:n sukellustapahtumaa Porkkalan Vetokannaksella vietettiin mukavan lämpimänä kevätiltana. Paikalla oli yhteensä kaksitoista sukeltajaa, jotka viettivät aikaa pinnan alla yhteensä huikeat 744 minuuttia. Tapahtumassa tehtiin Nitrox-kurssin sukelluksia ja mukana oli myös muita seuran jäseniä sukeltamassa. Näkyväisyys oli yllättävän hyvä ja sukelluksilla tehtiin runsaasti havaintoja pinnanalaisesta maailmasta: kilkkejä, rakkolevää, joulu-kuusi, erilaisia kaloja, ja löytyipä vielä sukeltajien tutkittavaksi pohjasta puoliksi hylkeen syömä lahnakin.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

VIERAILU UVL TURVALLA

H20:n kymmenhenkinen delegaatio vieraili helatorstain jälkeisenä perjantaina 26.5.2017 Rajavartiolaitoksen ulkovartiolaiva Turvalla. Vierailua isännöi pursimies Vilen.

Reilun parin tunnin aikana uteliaat sukeltajat pääsivät tutustumaan laivaan sisä- ja ulkopuolelta ja kuulsivat monta mielenkiintoista tarinaa merivartioiden arjesta. Erityistä huomiota kiinnitettiin tietenkin sukeltamiseen, kaasuhuoltoon ja varusteisiin, mutta myös aluksen muu tekniikka kiinnosti. Nykyaikaisella aluksella on käytössä useita edistyneitä teknisiä ratkaisuja. Vierailun isännän sanoja lainaten: "Se on noituutta!"

Teksti ja kuva: Maija Laakso

Kuva: Sanna Paukku

KESÄKUU-HEINÄKUU

Kuva: Sanna Pauku

P1-AVOVEDET, OSA 2

H20:n laitesukelluksen peruskurssin toista avovesiviikonloppua vietettiin Porkkalan Vetokannaksella 3.-4.6. Lauantaina sää oli tuulinen, mutta sunnuntaille osui mukavan aurinkoinen keli. Kun kurssisukellukset oli tehty ja ranta hiljeni, uskaltautui paikalla asuva rantakäärmeikin veteen sukellemaan.

Kuvat: David Pax

Kuva: Sanna Pauku

RETROSUKELLUSTA PIKKALASSA

H20:n viikkosukellustapahtuma 20.6. oli suunniteltu pidettäväksi Porkkalamassa, mutta kovan tuulen vuoksi päätettiin hakeutua suojaisempaan paikkaan ja suunnattiin retrohenkisesti Pikkalan hiekkakuopalle. Illan aikana kaikkiaan kahdeksan sukeltajaa kävi vedessä. Harvinaista oli se, että pintahenkilökunnalla taisi olla viileämpää kuin sukeltajilla. Ilman lämpötila oli kolea kesäinen 13 astetta ja sukeltajat lämmittelivät lähes trooppisessa 19-asteisessa vedessä. Tapahtumassa kaksi P1-kurssilaista sai kurssin avovesisukellukset suoritettua loppuun ja kurssin valmiiksi.

Kuva: Sanna Pauku

KESÄKUU-HEINÄKUU

Kuva: Sanna Paukku

MERiarkeologiaLEIRI JUSSARÖSSÄ

H2O:n meriarkeologialeiri pidettiin 26.-30.6.2017 Jussarössä. Leirillä oli kaikkiaan 14 osallistujaa.

Meriarkeologialeirit on aiempina vuosina pidetty seuran omalla sukellus-tukialuksella Dekolla, jota ei konehuoneremontin vuoksi saatu liikkeelle vielä kesäkuussa. Vielä viikkoa ennen leiriä oli huoli siitä, päästäänkö Jussaröön ollenkaan, mutta onneksi Sukeltajat ry pelasti tilanteen tarjoamalla tukialuksensa H2O:n käyttöön.

Tukialus Maija oli H2O:n leiriä edeltävällä viikolla mukana Museoviraston yhteisleirillä. Leirin aikana Sukeltajat ry:n Panu Hänninen alkoi oitis perehdyttää Juha Lauroa aluksen kipparointiin. Juhannuksen jälkeen H2O:n leirin alkaessa perehdytys jatkui alkuviikon ajan vastaavasti Samuli Malmin valvovan silmän alla ja ”lisenssin” saatuaan Juha jatkoi vastuullisena kipparina leirin loppuun saakka.

Leirin toisena tukialuksena oli Vesa Saarisen Stella. Leiriläiset yöpyivät molemmissa tukialuksissa ja muonitus hoidettiin Majalla. Kokkina toimi Hanna Eskolin.

Leiri alkoi jo sunnuntai-iltana Baggöstä, josta siirryttiin yöksi Jussaröön. Sukellustoiminta tapahtui maanantaista perjantaihin Majasta, jolla ajettiin aamuisin Jussaröstä sukelluskohteille ja illalla palattiin takaisin leirin tukikohtana toimineeseen Metsähallituksen laituriin.

Sää oli hyvä koko viikon, mutta muutamana päivänä jouduttiin valitsemaan kohteita tuulensuojan puolelta. Sukeltamaan päästiin kuitenkin joka päivä.

Leirillä ei ollut yhtä tiettyä pääkohdetta, vaan viikon aikana sukellettiin Jussarön ympäristössä useammassa paikassa. Tavoitteena oli tarkistaa saatuja vihjeitä ja kaikuotainhavaintoja sekä tutkia karilleajopaikkoja. Tavoitteena oli myös saattaa loppuun dendro-näytteen otto Jussarön eteläpuolella Slätlandetin alueella. Tämä työ oli jäänyt kesken H2O:n leiriä edeltävältä Meriarkeologisen seuran ja Museoviraston leiriltä.

Tutkimuskohteista suurin osa oli jo H2O:n aiempien vuosien leireiltä tuttuja ja niiltä oli tavoitteena hakea lisätietoja. Busön itäpuoli ja Skyffelskär taas olivat sellaisia kohteita, joilla sukelluseura H2O ei ole aiemmin sukeltanut, ja jotka vaikuttivat ennakkotietojen perusteella kiinnostavilta. Leirin yhtenä tavoitteena oli kerätä sukeltamalla lisätietoja näistä kohteista, jotta saataisiin määriteltä olisiko joku uusista kohteista kiinnostava tutkimuskohte tuleville vuosille.

Leirin tuulisin päivä osui perjantaille. Kun sukeltajat oli pudotettu Jussarön salmessa Constant Traderin tienoille, pysyi tukialus navakan tuulen ja kovan virtauksen yhteisvaikutuksesta tyhjäkäynnillä veto päällä lähes paikallaan.

Dekon yleensä varmatoiminen kumivene oli leirillä mukana. Harmillisesti sen perämööttori ryhtyi oikuttelemaan, jolloin tuli sekin nähtyä ja koettua millaista on meloa kumiveneellä tukialusta kohti navakassa tuulessa ja aallokossa.

Teksti: MA-jaos

KESÄKUU-HEINÄKUU

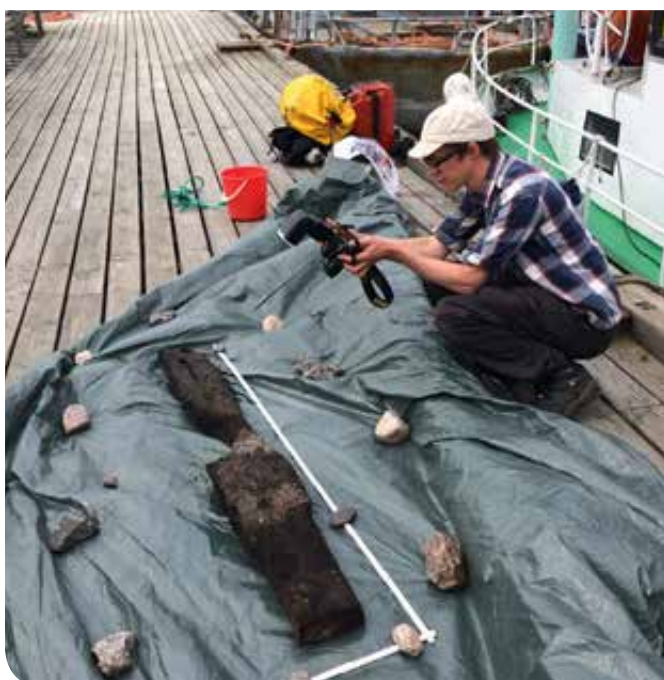
MERITARKEOLOGINEN KENTTÄTUTKIMUSLEIRI 15.-22.6.

Kesäkuussa järjestettiin toista kertaa "Laivaloukkuna Jussarö" -projektin kenttätutkimusleiri. Leiri oli Museoviraston, Suomen meritarkeologisen seuran, H2O:n ja Helsingin yliopiston merihistoriallisen projektin välistä yhteistyötä.

Tavoitteena oli mallintaa hylkyjä fotogrammetrian keinoin ja ottaa myös ajoitusnäytteitä. Leirin aikana saatiin videokuvattua hylkyjä 3D-mallinnusta varten ja otettiin muutamalta kohteelta ajoitusnäytteitä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

ISO-VALKEE 8.7.

Heinäkuussa järjestettiin sukellustapahtuma Iso-Valkee-järvellä, joka kuuluu Uskelanjoen vesistöön Somerolla. Järven suurin syvyys on 22 metriä ja järven pinta-ala 32 hehtaaria, pohjakasvina on rahkasammalta ja kalalajeina ahventa sekä hieman haukea.

Kohde on hyvä sukelluspaikka aloittelijoille, sillä veteenmeno onnistuu helposti hiekkarannasta, järven vesi on kirkasta ja pohja syvenee loivasti. Pinnan alla on katseltavana mm. erilaisia vesikasveja sekä kaloja. Veteenmenoajan lähetyillä on muutaman metrin syvyydessä myös puinen soutuvene hylky, jota voi halutessaan ihailla joko pinnan alla tai pinnalta snorklaillen.

Tapahtumassa 8.7. oli kaikkiaan kahdeksan H2O-laista. Osa teki P1-kurssisukelluksia ja osa oli muuten treenailemassa sukellustaitoja ja tutustumassa uuteen sukelluskohteeseen.

Kuva: Sanna Paukku

Kuva: Pekka Palonkorpi

ELOKUU

DEKOLLA 5.-6.8.

Porkkalan reissu oli hauska ja sukelluksia tuli tehty 2 per päivä sekä lauantaina että sunnuntaina. Päätapahtumat olivat kompuran nielaisema rätti, videokuvaus 3D-mallinnusta varten, hyvä ruoka, saunominen, hauskat keskustelut, onnistuneet sukellukset, kävely Stora Träskö -saarella ja aalloilla keikkuminen (ei välttämättä tässä järjestyksessä).

Teksti ja kuva: Marina Andersson

TOHMAJÄRVEN LEIRI

Elokuun ensimmäisellä viikolla meriarkeologiajoksen sukeltajat ja avustajat kokoontuivat meriarkeologi Harry Alopaeuksen johdolla Heinoniemen tukikohtaan. Sieltä käsin jatkettiin vuonna 2016 kesken jääneitä tutkimuksia Tohmajärven Salmilammen ympäristössä.

Tutkimuskohteena olivat alueen muut metsälammet. Niistä tehtiin uusia löytöjä, joiden perusteella vuodelle 2018 haetaan apurahaa tutkimusten jatkamiseksi.

Lisäksi tutkittiin Myhkyräsaaren kahta hylkyä. Toisesta hylystä löytyi rakenteita, joita meriarkeologi Alopaeus ei ollut aikaisemmin tavannut. Paikallinen toimittaja teki myös jutun hyljistä (Puruvesi 10.08.2017).

Teksti ja kuvat: Sanna Siltanen

24.8.-28.8. HEINONIEMI SUKELLUSLEIRI

Elokuun lopulla H2O:n vuoden 2017 peruskurssilaiset pääsivät tutustumaan parin kokeneemman sukeltajan johdolla Valkiajärveen, Miklinsalmen hylkyyn ja pienlentokoneen hylkyyn Puruvedessä. Listalla oli myös höyrylaiva SS Wennon hylky, mutta tuuliolosuhteet estivät tällä kertaa pääsyn sinne.

Valkiajärvi on yksi kirkasvetisimmistä järvistä Suomessa ja paikalliset sukeltajat ovat rakentaneet sinne muun muassa viiden metrin syvyyteen lavan. Lisäksi järvellä on pohjanaruja, joista pääsee syvimpään kohtaan 30 metrin syvyyteen. Tällä leirillä tehtiin myös yksi yösukellus, muiden lisäksi.

Puruvesi on iso vesialue, jossa maksimisyyvyys on 60 metrin luokkaa. Tässä kirkkaassa vesistössä on useita suurukokoisia hylkyjä, joista Miklinsalmen hylky on noin viiden metrin syvyydessä. Meriarkeologi Alopaeus on tutkinut hyllyn läpikotaisin, joten siitä löytyy yksityiskohtaiset hylkypiirustukset. Leiriläiset pääsivät Keski-Karjalan sukeltajien yhteyshenkilön kautta vilkaisemaan erillistä kohdetta, kolmen metrin syvyydessä olevaa Cessna-pienlentokonetta.

Vuodelle 2018 on suunnitteilla Puruvesi Tournee, jossa käydään alueen kohteita läpi osallistujien sukellustason mukaisesti. Reissun puuhahenkilönä toimii Sanna Siltanen.

Teksti ja kuva: Sanna Siltanen

MERiarkeologiaVIikonLOPPU "IDÄN IHMEET"

Meriarkeologiajaojen porukkaa kokoontui elokuisena viikonloppuna Dekolle, jolla oli ohjelmassa vuosittainen syysleiri. Tällä kertaa kohteena olivat "idän ihmeet".

Matka starttasi perjantaina 24.8.2017 Helsingin Herttoniemestä jo aamupäivällä tyynessä mutta kosteassa kelissä ja Deko suuntasi Helsingistä itään. Matkalla Tirmoon pysähdyttiin tutkimaan Onaksen eteläpuolen matalikkoja. Kipparia lukuunottamatta kaikki aluksella olijat sukelsivat matalikolla tehden omia havaintojaan. Osa jopa löysi jotain, vaikka näkyvyys sattui olemaan lähes mallia "sormikopelo".

Seuraavaksi pikapysähdys Tirmossa, käynti kaupassa ja lisää sukellusporukkaa kyytiin, ja sitten suunnattiin Uudenmaan virkistysalueen saareen, Stora Brockholmeniin. Vaikka laituri oli riittävän tukeva Dekon kiinnittäytymiseen, laiturilla olevat knaapit olivat "pari" kaliiberia turhan pienet. Lisäksi knaapit on pultattu täkkipulteilla vain pintaankuun. Onneksemme keli oli tyyni eikä knaappien kestävyyttä ääritilanteessa tarvinnut testata.

Lauantaina oli tarkoitus lähteä tutkimaan aiemmin alueella tehtyjen viisitoikaikuluotausten perusteella havaittuja ulkoluotojen anomaliaita. Kelien nusteet olivat kuitenkin lauantaiksi kaikkea tyynen ja kovan tuulen väliltä, joten aamulla lähdettiin katsomaan saariston ulkopuolelle keliolosuhteita ulapalla.

Ulapan kova keli paljastui jo melko aikaisessa vaiheessa ja osviittaa tästä antoi sekin, että Murenan alus tuli aamupalan aikaan sisäsaaristoon ulapan suunnasta. Ulapalla vaahtopäät näkyivät kauas ja meri pauhasi hyvään tahtiin karikoiden tuntumassa, jolloin päätimme siirtyä varakohteelle, Korsholmenin hyllylle.

Korsholmenin hyllyllä kohde poijutettiin kumpparin avulla ja Deko ankkuroitiin lähistölle. Paikka osoittautui keliolosuhteiden puolesta melko hyväksi, Deko sai lillua suvannossa kaikessa rauhassa. Sukellusolosuhteet vaikuttivat alkuun hyvältä. Pinnasta katsottuna vesi oli todella kirkkaan oloista mutta pohjassa oli taas kohtalainen maitosakka, jolloin näkyvyys oli vain pari metriä.

Iltaapäivällä suuntasimme takaisin Brockholmeniin, mutta laituripaikan oli vienyt suurehko purkkari. Sen vuoksi neuvottelutyöryhmä siirtyi kumpparilaituripaikkaan keskustelemaan alusten uudelleen sijoituksista. Purkkari siirtyi pikkulaituriin ja Deko saatiin isoon laiturin kiinni.

Lauantai-ilta sujui saarella rauhallisesti. Osa porukasta kävi kiertelemässä saarella, toiset keskittyivät illan viettoon Dekolla ja muutama kävi sienestämässä päivällisen lisukkeeksi kantarelleja lähimetsästä.

Sunnuntaiaamuna keli näytti vihdoin lupaavalta. Aamupalan jälkeen suuntasimme ulkoluodoille tarkoituksena kartoittaa aiemmin kesällä löydetyn aluksen peräosan ympäristöä sekä tutkimaan Museoviraston muinaisjäännösrekisterissä olevan merkinnän lähettäviltä muista puuosista. Sukelluksia tehtiin alueella useampia ja pohjassa kuvattiin hylän peräosaa sekä muita löytyneitä puokappaleita.

Sukellusten jälkeen Deko suuntasi Herttoniemen satamaa kohden ja matkalla pysähdyttiin vielä pikaisesti Tirmon satamassa.

Teksti: Timo Laaksonen ja Sanna Paukku

Kuvat: Timo Laaksonen

Kuva: Pekka Palonkorpi

SYYSKUU

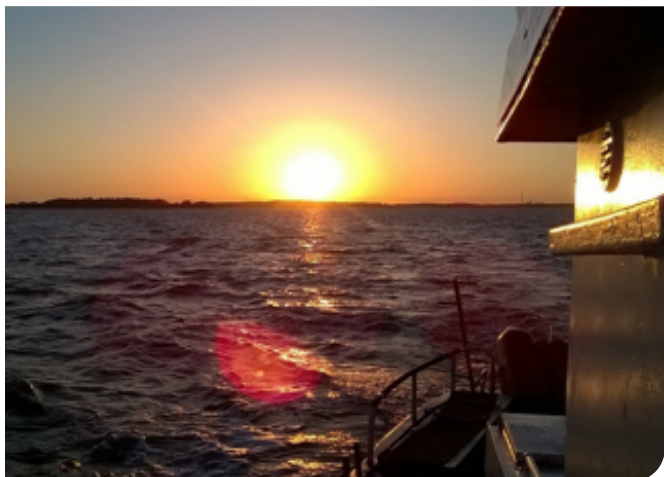

UTÖN LEIRI DEKOLLA

Kuvat: Kristian Antila ja Pekka Palonkorpi

SYYSKUU

DEKO-VIIKONLOPPU 23.-24.9.

Deko seikkaili viikonlopun Porkkalassa ja aluksella oli yhteensä 17 henkilöä. Dekolla nautittiin sukeltamisesta ja hylkykohteista, auringosta ja lämpimästä syksyisestä viikonlopusta, sekä tietenkin Hannan mainioista ruuista. Sukelluksia tuli kirjattua aluksen sukelluspöytäkirjaan yhteensä 16 kappaletta, eli vedessä oltiin ahkerasti.

Kuva: Elena Ylönen

SYYSKUUN LAITESUKELLUSKOKEILU

H20:n laitesukelluskokeilussa Helsinginkadun uimahallilla 13.9. oli kahdeksan osallistujaa. He pääsivät sukelluslaitteiden kanssa ja kouluttajan johdolla tutustumaan pinnanalaiseen maailmaan ja painottomuuden tunteeseen.

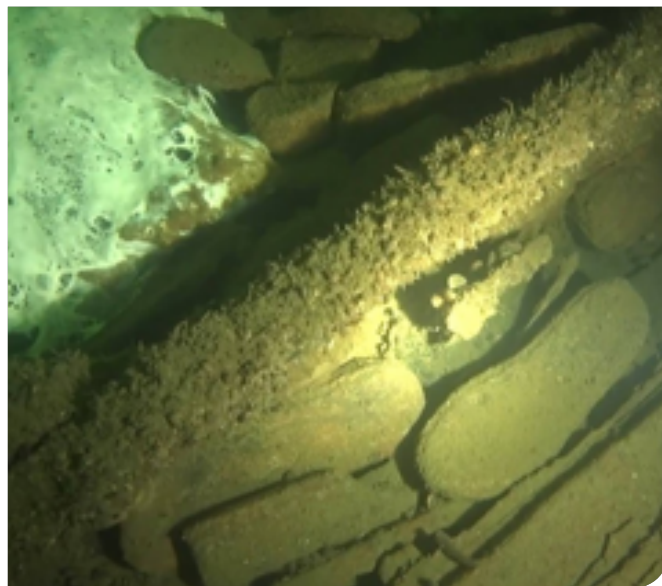

SUKELLUSPÄIVÄ PORKKALASSA

Dekolla käytiin 30.9. Porkkalassa kahdella hyllyllä. Aamupäivän kohteena oli 83-metrinen höyrylaiva Rigelin hylky, jossa sukeltajat näkivät mm. lastina olleita puukengänpohjia, lankarullia ja selluloosapaaleja. Iltapäivällä suunnattiin Harunan hyllylle. Mukavan sukelluspäivän aikana vedessä kävi kaikkiaan kaksitoista sukeltajaa.

Kuvat: Sanna Paukun videolta

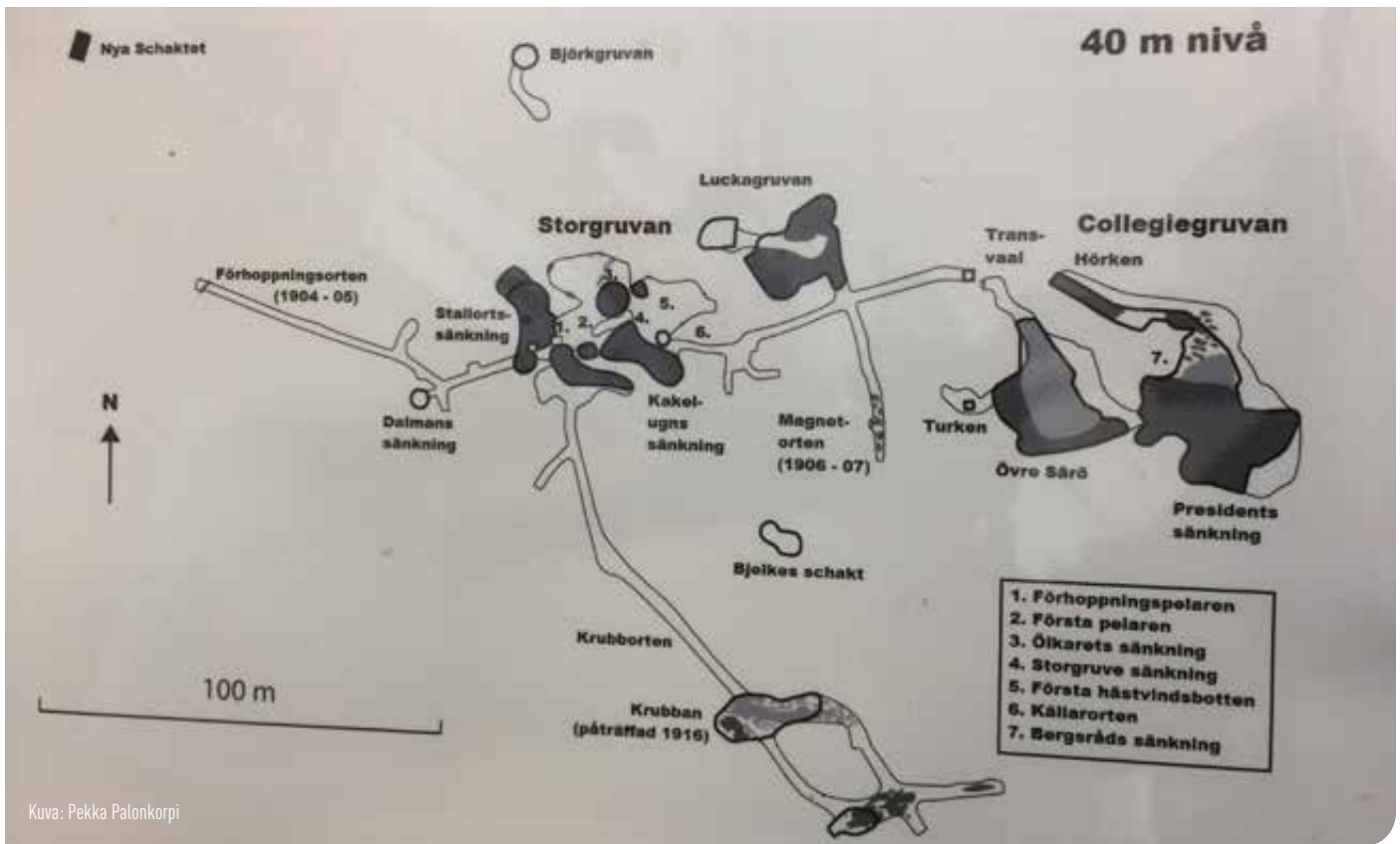

Kuva: Pekka Palonkorpi

LOKAKUU

SYKSYINEN SUKELLUSREISSU LÅNGBANIIN

Kuva: Pekka Palonkorpi

Joukko H2O:laisia pohti sopivaa retkikohdetta syksyiselle viikonlopulle ja päädyttiin varaamaan laivaliput Ruotsiin. Kohteena oli Långbanin kaivos ja sukellustoimintaa siellä viikonlopun ajan. Långban on vanha kaivos, josta on vuosina 1711-1972 louhittu pääasiassa rautamalmia. Nykyisellään kaivostunnelit ovat täyttyneet vedellä. Sukelluskohteina Ruotsin kaivokset ovat mukavaa vaihtelua sukeltajille, jotka tavallisesti sukeltavat esimerkiksi Ojamon kaivostunneleissa Lohjalla.

Niinhän siinä sitten kävi, että eräänä torstaina suunnattiin illaksi Turun satamaan. Siellä saatiin laiva lastattua muutamalla autolla, jotka olivat täpötäynnä sukeltajia ja sukellusvarusteita. Perjantaina reissu jatkui automatkalla Tukholmasta Långbaniin, joka sijoittuu maantieteellisesti suunnitteen puoliväliin, jos vedetään viiva Tukholman ja Oslon väliille.

Automatkan varrella käytiin täydentämässä viikonlopun muonavarastoja ICA:ssa ja Långbaniin perille saavuttua saatiin huoneet majapaikasta nimeltä Annakarolina's kök. Perjantaina käytiin sukeltamassa kaivoksessa ja täyteltiin pulloja seuraavaa päivää varten. Lauantaina sukellustoiminta jatkui ja myös sunnuntaina ehdittiin sukeltaa vielä aamupäivällä. Sitten olikin aika lastata autot kotimatkaa varten ja palata Tukholmaan, josta lauttaan ja maanantaiaamuksi Turun sataman kautta töihin.

Kiva reissu oli jälleen kerran. Osa porukasta oli ehtinyt käydä Långbanissa sukeltamassa jo aiempina vuosina, joillekin tämä oli jo toinen reissu vuoden 2017 puolella ja joillekin ensimmäinen tutustuminen kaivokseen. Hyvä sukelluksia saatiin tehtyä ja Långbaniin palataan varmasti myös vuonna 2018.

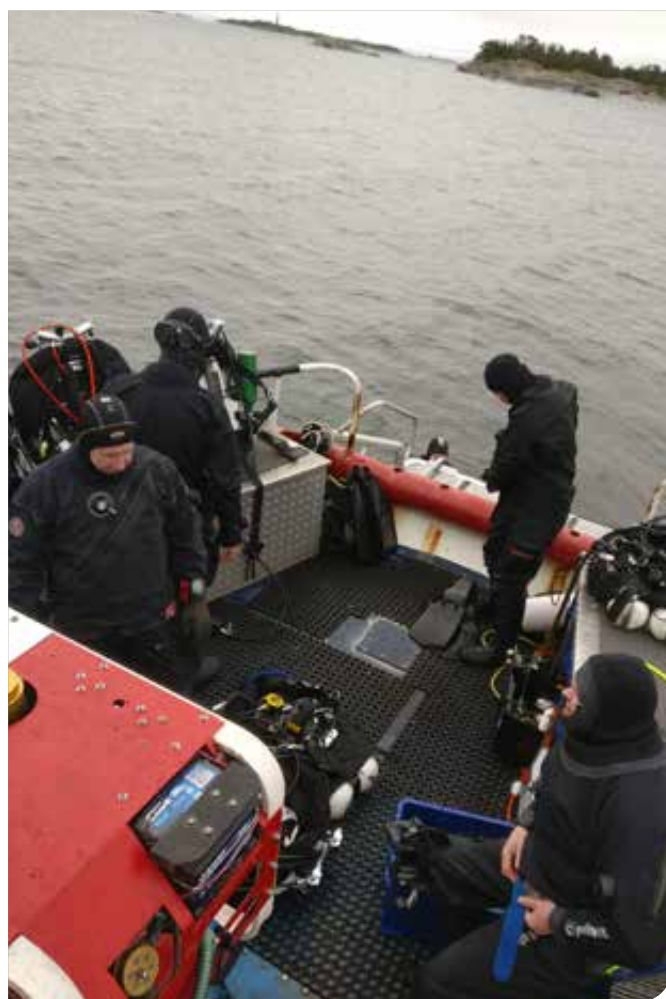
Kuva: Pekka Palonkorpi

LAITESUKELLUKSEN JATKOKURSSI

Laitesukelluksen jatkokurssi eli P2 järjestetään H20:ssa vuosittain, yleensä syyskaudella, jotta peruskurssin keväällä suorittaneilla on ahkerasti sukeltanut kesäkauden jälkeen halutessaan mahdollisuus kouluttautua syksyllä harrastuksessa eteenpäin. P2-kurssilla syvennetään peruskurssilla opittuja tietoja ja harjoitellaan niitä edelleen siten, että sukeltaja pystyy suunnittelemaan ja toteuttamaan syvempiä sukelluksia turvallisesti. Laitesukelluksen jatkokurssi antaa valmiudet tehdä sukelluksia 15-30 metrin syvyydessä.

Vuoden 2017 kurssin vastuukouluttajana oli Sampsa Lilja ja kurssilla oli viisi osallistujaa. Lisäksi avovesiharjoituksiin saatiin joukkojen vahvistukseksi kaksi kurssilaista Kuplasta. Avovedet suoritettiin Deko-viikonloppuna lokakuun lopussa sekä yhtenä sukelluspäivänä marraskuussa Pikkalan montulla. Avovesiviikonloppuun aikana kurssilaiset esittelivät kouluttajille taitojaan mm. potkutekniikoissa, trimmin hallinnassa ja suunnistuksessa. Kurssin syväusukellusta varten etsittiin sopiva paikka, josta löytyi 30 metrin syvyys, ja päästiin saaren rannassa rinteessä toteuttamaan tämä sukellus. Pikkalan montulla harjoiteltiin pinnalaista etsintää naruttamalla ja suoritettiin aiemmilta kurssisukelluksilta rästitin jääneitä tehtäviä.

Kuvat: Pasi Lammi

Kuva: Pasi Lammi

MARRASKUU

Kuva: Sanna Paukku

PYHÄINPÄIVÄN VIIKONLOPPU DEKOLLA

Perinteistä pyhäinpäivän reissua vietettiin jälleen kerran Dekolla lokamarraskuun vaihteessa. Osallistujat tunsivat viikonlopun konseptin jo edellisiltä vuosilta ja perinteisen kaavan mukaan tämä Dekon sukelluskauden 2017 viimeinen viikonloppu vietettiin. Mukana oli sukeltajia, joilla oli sukellusvarusteet mukana, ja osa joukosta keskittyi merimaisemien ihailuun ja muuhun pinnan päällä tapahtuvaan toimintaan.

Deko matkasi perjantaina illaksi Porkkalan kaupalle. Lauantai oli sukelluspäivä. Deko ajoi Salmenin hyllylle ja Träskön laguuniin, josta sukeltajat löysivät Alko-hylyn ja jotkut jopa Tynnyrihylynkin. Träskön laguunissa testailtiin myös Dekon kumiveneen kuljetuskapasiteettia ja tehtiin sen avulla retki Stora Träskön saareen vanhoja juoksuhautoja ja muita puolustusraukenteiden raunioita tutkimaan.

Lauantai-illaksi Deko palasi Porkkalan kaupan laituriin, jossa oli ohjelmasa mm. kurpitsalyhtyjen veistämistä, saunomista ja herkullinen illallinen. Samana iltana vietettiin monessa muussa paikassa Diversnight-tapahtumaa, mutta Dekolla oltiin tyytyväisiä päivän aikana tehtyihin sukelluksiin, eikä enää lähdetty illemmalla veteen.

Sunnuntaina Deko matkasi takaisin Herttoniemen kotisatamaan ennen pimeän tuloa. Oli oikein onnistunut viikonloppu - ensi vuonna taas!

P2-KURSSIA PIKKALAN MONTULLA

P2-kurssin etsintäsukellukset suoritettiin marraskuun alussa Pikkalan montulla. Syksy oli leuto ja lampi vielä ilman jääkantta. Lunta oli satanut edellisinä päivinä ja laiturille ilmestyi päivän aikana lumiukko seuraamaan sukeltajien touhuja alueella.

Kurssisukellukset tehtiin naruttamalla, eli yksi kurssilainen oli rannalla ja toimi naruttajana pinnan alla narun toisessa päässä olevalle etsintää suorittavalle sukeltajalle. Ennakoon sukelluspaikasta oli sellainen käsitys, että näkyväisyys pinnan alla saattaisi olla hyvinkin huono, eli toisin sanoen se olisi loistava etsintäharjoitukseen.

Paikan päällä havaittiin veden olevan kuitenkin poikkeuksellisen kirkasta. Jotta olosuhteista saataisiin hieman etsintään soveltuvammat ja jotta harjoitus ei olisi liian helppo, yksi kouluttajista kävi harjoittelemassa "huonoa potkutekniikkaa" ja "valmistelemaa" sukelluspaikkaa paremmin etsintään sopivaksi. Jälkeenpäin hän tunnusti, että sydäntä särki, kun joutui pelaamaan hienot pinnanalaiset olosuhteet, mutta kaikkensa on kouluttajien tehtävä, jotta harjoitteet onnistuvat.

Etsintäharjoitteet sujuivat kouluttajien "avustuksesta" huolimatta hienosti ja vähän heikommassakin näkyvyydessä etsittävät kohteet löydettiin. Päivän aikana Pikkalan montulla kävi myös talviuimareita. Oli hupaisaa seurata, kun sukeltajat värjöttelivät päivän paksuissa aluspuvuissa yms. varusteissa laiturilla samalla kuin iloiset talviuimarit vilahtelivat veteen ja takaisin pukukopille uima-asuissa.

Kuva: Sanna Paukku

MARRASKUU

SYYSKOKOUS JA PIKKUJOULUT

Sukellusseuran syyskokous pidettiin lauantaina 18.11.2017 Lauttasaaressa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Risto Sajaniemi.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, mm. toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2018, sekä valittiin johtokuntaan uudet jäsenet erovuorossa olevien tilalle. Vuoden sukeltajaksi 2017 valittiin Timo Laaksonen.

Virallisen kokouksen jälkeen jatkettiin iltaa seuran pikkujoulujen merkeissä.

Loppupalvesta suuntasimme MA-jaoksen kanssa kohti Tukholman arkistoja ja se olikin erittäin mielenkiintoinen retki. Arkistojen kätöistä löytyi erittäin oleellista tietoa ainakin yhteen tarinaan, jonka itse luin ensimmäistä kertaa noin 10 vuotta sitten ja jota H2O on myös tutkinut pitkään. Arkistojen lisäksi saimme järjestettyä Vasa laivalle hieman erilaisen opastuksen, joka vei laivan alla sijaitseviin varastotiloihin. Varastosta löytyi mieletön määrä Vasa-laivaan kuuluvaa irtaimistoa sekä aluksen osia, jotka ovat vielä kunnostettavana sekä sellaisia, joiden sijaintia ja merkitystä aluksessa ei vielä tunneta.

Historian tutkimisen lisäksi kävimme tutustumassa Tukholman sukellusmessuihin.

Dekolla suoritettiin talven ja kevään aikana huoltohommia ja jotain pientä tuli sinne pulattua. Hieman meinasi leipätyö haitata harrastuksia ja luvattujen töiden tekeminen meni hieman tarkalle, mutta ankkurikettingin uusi putki sekä sukellustikkaat sijoituivat kutakuinkin paikalleen juuri ennen kuin ensimmäinen Deko-reissu alkoi.

Kaikkien töiden takia kevään ensimmäinen oma sukellusmatkani kohdistui Viron Rummuun, jossa olimme puolisoni Mian kanssa Hydromanian vieraina. Kyseessä oli viikonloppureissu ja kun palasimme sunnuntaina kotiin, vaihdoin hieman tavaroita, pakkasin auton uudestaan ja suuntasin kohti Tvärminneä, jossa alkoi viikon mittainen meriarkeologiakurssi.

Viikko tuli vietettyä aivan loistavissa keliolosuhteissa muutamia hylkyjä tutkien mittaamalla, kuvaamalla, mallintamalla ja ruoppaamalla. Ruoppaus-sana, jota käytän, näyttää saavan jokaisen ammattiarkeologin ilmeen solmuun, kyseessä on virallisemmin ilmaistuna kaivaustoiminta.

Kotikonnuilla tuli keskityttyä kesän aikana pääosin kahden eri alueen tutkimiseen. Pellingin eteläisiltä kivikoilta löysin luotaamalla anomalian, joka Juhan kanssa käytiin sukeltamassa ja kuvaamassa. Kyseessä oli aluksen peräranka ja kyseistä kohdetta sekä lähistöllä olevaa museon kohdetta käytiin inventoimassa H2O:n syksyn viikonloppuleirillä. Lisäksi yksi tutkimusalue, nimeltään Onas Port, sijaitsee Porvoon sisäsaaristossa. Tuo alue on aikanaan ollut haastavaa aluetta navigoida kapeista ränneistä läpi. Kapeimmasta kohdasta löysin myös luotaamalla merkkejä puutavarasta. Näitä tuli sukeltettua ensimmäistä kertaa tuolla samaisella viikonloppuleirillä ja kävin vielä itse siellä sukellellessa jälkikäteen. Paikalta löytyi runsaasti vanhoja merimerkkien painoja sekä merkkipuita.

VUODEN SUKELTAJAN VUOSI 2017

Viime vuoden pinnan alla vietetyt tunnit eivät päässeet ihan huippuluke-miin, mutta voisin sanoa, että sukellusteknisesti vuosi oli kyllä hyvinkin antoisa.

Kuten monena aikaisempanakin vuotena, keväällä tutkiskelin merikortteja sekä arkistotietoja ja asetin itselleni jonkinlaisia päämääriä seuraavaksi kesäksi.

Koska asun Askolassa ja veneen kotisatama on Porvoossa, tuo Porvoon vesialue on itselleni se suurin mielenkiinnon kohde. Porvoon lähetyiltä on monia mielenkiintoisia haaksirikkotarinoita, joiden hylkyjä ei ole vielä löydetty. Niitä yritän etsiä arkistoja tonkimalla, viistokaiuttamalla ja sukeltamalla.

MARRASKUU

Loppukesän aikana luotaus- ja sukellustunteja kertyi vain muutamia, koska sopivia kelejä ei juurikaan enää ollut, ainakaan silloin kun omiin aikatauluihin olisi sopinut.

Pienen helpotuksen toi lähestyvä MA-viikonloppu joka suuntasi Porvoon vesille. Ja jottei taaskaan pääsisi liian helpolla, kuulin että kumpparin perämoottori oli temppuillut kesän aikana. Viikkoa ennen MA-viikonloppua Deko vieraili Porvoon vesillä syvämerisukellusryhmän kanssa. Kävin noukkimassa perämoottorin Tirmosta ja aloin tutkia moottoria. Viat oli onneksi helppo paikantaa ja korjata, joten saimme kumpparin käyttöön MA-viikonlopuksi. Viikonloppureissu alkoi Herttoniemestä ja matkalla Pellinkiin pysähtyttiin Onaksen edustalle sukeltamaan ja tutkimaan mitä sieltä löytyy.

Sukellusten jälkeen matka jatkui kohti Tirmon laituria, josta kyytiin tuli vielä lisää väkeä. Lyhyen paussin jälkeen suuntasimme virkistysalueyhdistyksen saareen Stora Brokholmeniiniin, joka toimii yöpymispaikkana koko viikonlopun.

Loppusyksynäkään ei keli oikein suosinut, joten sukellukset jäivät taas hie-man katkolle ja tuli jatkettua arkistojen tonkimista.

Syksymällä sain mahdollisuuden käydä kuvaamassa varmasti Porvoon hienointa, 1700-luvun alussa uponnutta hollantilaisen sotalaivan hylkyä. Juuri ennen sukellusreissua tosin nousi kuume, joten sukeltamaan en päässyt, mutta lähdin silti mukaan kansimieheksi. Seuraavalla reissulla tauti hieman paheni ja jäin edelleen pintamiehistöön. Sairastelujen takia loppukaudella ei sitten enää sukellusmahdollisuuksia tarjoutunut ja seuraava sukellustapaaminen olikin jo H20:n pikkujouluissa. Pikkujoulut etenivät muuten hyvinkin rattoisasti menneestä ja tulevasta kesästä jutellen, kunnes vuotuisten kunniakirjojen jaossa nimeni mainittiin vuoden sukeltajan kohdalla.

Olin hieman enemmän kuin yllättynyt kyseisestä kunniasta. Tavoitteena ei ole koskaan ollut saada mitään sen kummempia tunnustuksia tehdystä työstä. Jo se, että muut voivat olla tyytyväisiä hommiin joita pulaan, on jo erittäin hienoa, mutta tämä kunniakirja oli kyllä mainio päätös vuodelle. Kiitoksia tästä H20:n hallitukselle sekä muille sukeltajille.

Teksti ja Kuvat: Timo Laaksonen

MARRASKUUN LAITESUKELLUSKOKEILU

Laitesukelluskokeilu 29.11.2017 Helsinginkadun uimahallilla sujui mukavasti. Tapahtuman aikana altaassa kävi kaikkiaan kuusi laitesukelluskokeilijaa. Iloisia ja ihastuneita ilmeitä nähtiin sekä pinnan alla että sukelluskokeilun jälkeen osallistujien kasvoilla.

Kouluttajilla oli altaassa kamera mukana ja alla olevan kuvan on ottanut eräs laitesukelluskokeilulle osallistuneista. Hieno otos tuli ensimmäisellä kerralla pinnan alla!

Kuva: Sanna Paukku

JOULUKUU

JUNNUJEN LAITESUKELLUSKOKEILU

Alkuun laitesukelluskokeilussa lähdettiin liikkeelle matalasta päästä ja testattiin painotusta ja regulaattorista hengittämistä. Tässä vaiheessa tunnelmat olivat ensi kertaa laitteita kokeilevilla hieman jännittyneet.

Kun painotukset oli saatu kuntoon ja hengittäminen regulaattorista tutuksi, lähdettiin syvään päätyyn. Alussa Tatu tarkkaili, että pohjaan päästään turvallisesti ja ilman panikointia.

Kun laitteet olivat tulleet tutuksi, pääsivät junnut itsekseen testaamaan esimerkiksi ilmarenkaiden puhaltamista, laitteiden kanssa liikkumista sekä laitepaketin riisumista ja uudelleen pukemista.

Teksti ja kuvat: Maiju Haanpää

JOULUKUU

ITSENÄISYSPÄIVÄ - SUOMI 100 VUOTTA

Itsenäisyyspäivänä 6.12. seuran jäseniä oli useammassa eri paikassa sukeltamassa ja juhlistamassa 100-vuotista Suomea. Mikäpä olisi sen suomalaisempaa kuin käydä joulukuussa sukeltamassa, viettää hyvässä seurassa sukellustapahtumaa ja grillailla makkaraa sukelluksen päätteeksi.

Iso-Melkuttimella sukellustapahtumassa pinnan alla oli hieno kyltti, josta ei voinut jäädä kenellekään epäselväksi, mikä oli tapahtuman aiheena.

Kuva: Sanna Siltanen

Hangon Lappohjassa tehtiin sukellus Antoniolle, joka on hylkykohteena parisenkymmentä vuotta itsenäistä Suomea nuorempi. Antonio upposi vuonna 1939. Kuva: Marcin Dobrucki

MA-JAKSEN LEIDIEN ILTA

8.12.2017 - "VIRALLINEN SELONTEKO"

MA-Leidit kokoontuivat joulun alla Espoossa hyvän ruoan ja juoman äärelle vaihtamaan kuulumisia ja suunnittelemaan seuratoimintaa.

Illan ruokalista oli koostettu lautasmallin mukaan: ensin pitsaa ja salaattia niin paljon kuin lautaselle mahtuu, sen jälkeen kahvit ja makeita jälkiruokia niin paljon kuin lautaselle mahtuu. Menu nautittiin kokonaisuudessaan kuohuviinin kera.

Ensimmäisenä asialistalla oli meriarkeologiajaksen vuoden 2018 ohjelma-suunnitelma. Se todettiin erinomaiseksi toimintarungoksi, jossa on vielä säätövaraa.

Asialistan toinen kohta, meriarkeologiajaksen suunnitelma arkisto-, mesu- ja museomatkasta Tukholmaan maaliskuussa 2018 aiheutti vilkasta keskustelua. Alkuperäisen suunnitelman mukaan meno olisi perjantaina ja paluu lauantaina, molemmat suunnat lentäen. Leidit pohtivat erilaisia variaatioita matkan kestosta, matkustustavasta, kohteista sekä ruokapaikoista.

Asiaa harkittuaan Leidit päätyivät seuraavaan toimintasuunnitelmaan: selvitetään ensin lähtijämäärä ja päätetään vasta sen jälkeen kohteet, mahdolliset ryhmälennukset ja ruokapaikat. Matkasta tiedotetaan seuran ilmoitustaululla ja ilmoittautumisten määräpäivän jälkeen ryhdytään toteuttamaan konkreettista matkasuunnittelua.

Seuraavaksi Leidit keskustelivat siitä miten sukellusseura H20:n 40-vuotisjuhla voitaisiin viettää vuonna 2019.

Asiaa harkittuaan Leidit päätyivät siihen tulokseen, että syyskokouksen 2019 yhteydessä järjestetään seuran jäsenille kunnon juhlat. Juhlaohjelmaan sisällytetään puheita, esitelmiä, arpajaiset, elävää musiikkia ja tanssia, sekä tietenkin hyvää ruokaa, juomaa ja seuraa. Juhlapaikasta ei tehty päätöksiä, mutta todettiin, että paikan olisi syytä sijaita hyvien kulkuyhteyksien päässä. Juhlan catering hankitaan ulkoisen palveluntarjoajan kautta. Leidit pohtivat myös seuran historian koostamista julkaisuksi.

Kun meriarkeologia ja 40-vuotisjuhlat oli käsitelty, siirryttiin kohtaan muut asiat ja avattiin viides kuohuviini. Sen myötä päätettiin ostaa Bengtskärin majakka, teltilla Utössä tammi-helmikuun kovassa kelissä sekä etsiä Dekolle saaristomatkaa elävöittämään hanuristi ja/tai vanhojen juttujen kertoja...

Leidien vakaana aikeena on kokoontua samoissa merkeissä myös kevätkaudella.

Teksti ja kuva: Maija Laakso

KOULUTTAJATAPAAMINEN 12.12.

Joulukuussa H20:n koulutusvastaava kutsui kouluttajat yhteispalaveriin, jossa käytiin läpi kuluneen vuoden koulutuksia sekä suunniteltiin seuraavan vuoden koulutustarjontaa ja kurssien vastuukouluttajia. Illan aikana käsiteltiin koulutustoiminnan kehittämistä ja yhteistyötä koulutuksissa naapuriseurojen kanssa sekä puhuttiin Sukeltajaliitossa kehitteillä olevasta koulutus uudistuksesta ja e-learningista sukellusseurojen koulutuksiin.

Vuonna 2018 päätettiin järjestää ainakin seuraavat kurssit/tapahtumat:

17.1. laitesukelluskokeilu
tammikuusta alkaen P1-kurssi
jääsukellustapahtuma kevättalvelle
ea-kurssi/hapenankurssi
Gas Blender-kurssi
kevälle mahdollisesti myös P2-kurssi
syksyllä mahdollisesti P3-kurssi, mikäli osallistujia riittävästi

DEKON KONEHUONEREMONTTI TALVIKAUDELLA 2016-2017

H20:n sukellustukialus Deko on palvellut sukellusseuran käytössä jo monta vuotta ilman suurempia remonttitarpeita konehuoneessa. Kaikenlaisia pienempää ja isompaa huoltoa vaativia asioita oli vuosien varrella kertynyt ja siksi syksyllä 2016 reissukauden päätyttyä päätettiin aloittaa konehuoneen remontti. Työt painoutuivat kevätkaudelle 2017 ja suurin huoltotarve oli koneen vaihteessa, jossa ollut jo jonkin aikaa öljyvuoto, mikä ei luonnollisesti korjaudu itsestään.

Samalla kertaa vaihteen kanssa päätettiin irrottaa koko kone ja toimittaa se huoltoon. Dekon takakannesta avattiin luukku, jonka kautta moottori saatiin nostettua konehuoneesta pois ja lähetettyä pajalle.

Koneen huollon edetessä ilmaantui useita 'yllätyksiä', jotka aiheuttivat lisätyötä ja lisäkuluja. Talven mittaan käytiin huollon kanssa keskustelua koneen kunnosta, joka oli paljon huonompi kuin ennakkoon oletettiin. Vaihteen öljyvuodon korjauksen lisäksi koneesta huollettiin polttoainelinjat kokonaan. Lisäksi se puhdistettiin ja maalattiin. Huollon yhteydessä havaittiin ennakoimattomia asioita mm. kytkimessä, joka purettiin ja kasattiin, koska siinä oli läpi kierretyn pultin aiheuttama reikä. Samoin kytkimen akseliin kytkävä laippa ei ollut keskellä ja se jouduttiin sorvaamaan uusiksi. Valitettavasti vikoja ilmeni sitä mukaa kun huolto eteni ja kustannukset kasvoivat moninkertaisiksi.

Sillä aikaa kun kone oli pajalla, päätettiin pestä vuosikausien öljykertymät konehuoneen seinistä. Tämäkään ei mennyt helpoimman kautta, sillä sopivan edullista ja tehokasta menetelmää puhdistukseen jouduttiin hakemaan. Lopulta saatiin kuitenkin konehuone puhtaaksi ja valmiiksi ottamaan huollettu kone vastaan.

Kevään ja alkukesän aikana rakennettiin toimintakuntoon myös jo muutamien vuoden projektiasteella ollut päivätankki polttoaineelle. Samoin lisättiin konehuoneeseen puhdistettavat ja tarkoitukseensa paremmin soveltuvat polttoainesuodattimet.

Taloudellisesti konehuoneremontista tuli kustannuksia huomattavasti enemmän, kuin mihin oli aluksi varauduttu. Todettiin kuitenkin, että kone on syytä huoltaa kuntoon yhdellä kertaa, sen sijaan että olisi jätetty olennaisia ja Dekon toimintavarmuutta heikentäviä asioita seuraavien vuosien korjauslistalle.

Loppukeväällä remontin kanssa tuli kiire ja aikataulut Dekon kesäkauden aloittamiseksi hieman venähtivät. Kevään ja alkukesän sukellustapahtumat järjestettiin muuten kuin Dekoa käyttäen. Kesän leirikaudelle Deko saatiin huoltoseisokin jälkeen heinäkuusta alkaen taas iloisena ja toimintavarmana liikkeelle.

Kesällä kipparit kiittelivät konehuoneessa tehtyä remonttia. Nyt on mukavaa reissata taas seuraavat vuoden Suomenlahden ja Saaristomeren sukelluskohteilla aluksella, jonka konehuoneen toiminnasta ei tarvitse olla huolissaan.

Konehuoneremontin puuhamiehenä toimi Pekka Halkosaari, jonka apuna Dekolla oli useampi seuran jäsen tekemässä töitä, jotta alus saatiin kesäksi kuntoon. Suuret kiitokset Pekalle sekä kaikille muille aluksen kunnostuksen parissa pyyteettömästi ja ahkerasti auttaneille!

Kuvat: Pekka Halkosaari ja Uljas Uromaa

JAOSTEN
ESITTELY

Kuva: Pasi Lammi

HALLINTO JA TALOUS

Vuosi 2017 oli seuran 38. toimintavuosi. Vuoden aikana seuran johtokunta kokoontui kahdeksan kertaa. Seuran kevätkokous järjestettiin 20.4.2017 ja syyskokous 18.11.2017. Toiminnantarkastajina toimivat Henrik Johansson ja Risto Sajaniemi sekä varatoiminnantarkastajana Helena Jaatinen.

Seuran johtokuntaan vuonna 2017 kuuluivat:

Sanna Paukku, puheenjohtaja • Juho Marjakuusi, varapuheenjohtaja • Aki Heinonen, rahastonhoitaja
Mari Marjakuusi, sihteeri • Richard Eller, jäsen • Hanna Eskolin, jäsen • Pasi Lammi, jäsen • Pekka Palonkorpi, jäsen
Timo Karonen, varajäsen • Janne Piippo, varajäsen

Vuotta 2017 leimasi yleisesti toiminnassa edellisten vuosien tapaan tarkka talousseuranta. Vuoden aikana toteutettiin seuran toiminnassa todella suuri kunnostushanke eli sukellustukialuksen koneen huolto ja tarvittavat korjaukset. Vuoden 2016 syksyllä kunnostusta suunniteltaessa oli varauduttu huomattavasti pienempään hankkeeseen, mutta konehuollon yhteydessä havaittujen ennakoimattomien korjaustarpeiden tullessa esille ne hoidettiin kerralla kuntoon, jotta pystyttiin varmistamaan sukellustukialuksen toimintavarmuus merelle lähtiessä.

Tiukkaa talouttamme hieman helpotti Helsingin kaupungilta saatu toiminta- ja tilankäyttöavustus 3.198,05 € sekä alivuokralaisemme kaasuntäyttöaseman yhteydessä. Lisäksi seuran koulutustoiminta oli vuoden ajan hyvin aktiivista ja kursseista jäi tuottoja seuran toimintaan.

Uimahallivuorojen kulut sukellusseuralle kasvoivat merkittävästi tilankäytön avustuskäytäntöjen muuttuessa vuoden 2016 aikana. Vuoden 2017 alussa luovuttiin maanantain hallivuorosta, jotta kulut saatiin uimahallivuorojen osalta pidettyä budjetissa. Vuoden aikana keskiviikon hallivuoro jatkui ennallaan, samoin junnujen lauantaivuoro.

Tällä hetkellä seuran talous on vuoden 2017 kuluista huolimatta terveellä pohjalla, mikä mahdollistaa toiminnan ylläpitämisen nykyisellä tasolla. Kahtena viime vuonna toteutetut isot investoinnit (uusi kompressori täyttöasemalle 2016 ja sukellustukialuksen konehuoneremontti 2017) ovat olleet suuria kulueriä seuran toiminnassa, ja nämä pystyttiin toteuttamaan aiempien vuosien tiukan taloudenpidon johdosta. Vuodesta 2018 alkaen seuraaville vuosille ei ole tiedossa vastaavia suurempia investointeja.

Vuodesta 2018 alkaen seura siirtyy käyttämään Helsingin Seudun Osuuspankin tilejä.

H2O:n jäsenmäärä laski vuoden aikana noin 10%:lla ja seurassa oli vuoden 2017 lopussa 178 jäsentä, joista naisia 23%.

Kuva: Fanny Mäntylä

JUNNUTOIMINTA

Vuosi 2017 käynnistyi H20:n junioritoiminnassa haikeana juhluvuotena, sillä kauden tiedettiin olevan viimeinen 10 vuotta toimintaa vetäneellä ohjaajakaartilla Kirsi, Marko ja allekirjoittanut. Kevät treenattiin tavanomaiseen tapaan ja mahdollisesti viimeinen kausi H20:n junioritoiminnassa pistettiin pakettiin toukokuussa. Mahdollisuus toiminnan jatkosta jätettiin kuitenkin kytemään kesän ajaksi.

Allekirjoittanut tuli kesän aikana siihen tulokseen, että toimintaa olisi mukava jatkaa, mutta tarvitsisi rinnalleen vähintään toisen ohjaajan mukaan toimintaan. Tämän ohjaajan rekrytoiminen kesti tovin aikaa, mutta lopulta toiminnan jatkolle päästiin näyttämään vihreää valoa loppukesästä, kun Tatu innostui lähtemään mukaan toiseksi ohjaajaksi. Iloksemme saimme huomata, että moni juniorin vanhempi oli jatkamisuutisesta mielissään.

Uudella ohjaajakaartilla – tai pikemminkin ohjaajaduolla – syyskausi päästiin käynnistämään 7.10.2017. Edelleen seurassa jatkoi moni jo vuosia treeneissä käynyt juniori ja toiminta herätti myös useampia yhteydenottoja koskien seuraan liittymistä. Näiden tuloksena seurassamme aloitti syksyllä kaksi uutta junioria, jotka ovat siitä asti olleet aktiivisesti mukana treeneissä. Vastaavasti muutama juniori on joutunut jättämään toiminnan ainakin toistaiseksi esimerkiksi armeijan vuoksi.

Syyskaudelle 2017 teemanamme oli ottaa aiempaa enemmän laitesukellusta ja laitesukellustaitojen harjoittelua mukaan treeneihin Taton taustojen vuoksi. Tatulla nimittäin on laitesukelluskouluttajan pätevyys ja intohimoa laitesukelluspuoleen löytyy. Tämä toteutuikin niin, että saimme syksyn aikana treeneihin kahdesti laitteet, ja innokkaat laitekokeilijat pääsivät testaamaan laitesukellusta – kiitos myös Arille tämän mahdollistamisesta. Tällä hetkellä treenien osallistujamäärät näyttävät valoisilta, sillä treeneissä käy suhteellisen paljon ja tasaisesti junioreja. Tästä on hyvä jatkaa kevätkautta 2018 ennen toukokuussa koittavaa kesätaukoa.

Maiju Haanpää
Junioritoiminnan vastaava

Kuva: Pasi Lammi

ALLASVUOROT

Sukellusseura H20:n toimintaan kuuluvat olennaisena osana uimahallivuorot, joilla jäsenistö käy uimassa ja harjoittelemassa sukellustaitoja. Ympärivuotinen harjoittelu on tärkeää taitojen ylläpitämiseksi.

Säännölliset hallivuorot ovat seuran jäsenille kuntoilun ja taitoharjoittelun lisäksi myös mahdollisuus pitää yhteyttä toisiinsa ja viettää jäsenistön kesken aikaa yhdessä altaalla silloin kun avovesissä sukeltaminen on vähäisempää.

Junnuille on ollut oma uimahallivuoro, jolla on järjestetty säännöllistä ja ohjattua toimintaa. Aikuisjäsenten osalta harjoittelu allasvuoroilla perustuu joko seuran omaan koulutukseen tai jäsenten omaehtoiseen harjoitteluun, laitteilla tai ilman. Seuran toimesta pyritään mahdollisuuksien mukaan järjestämään myös yhteistä avoimia tapahtumia altaalla.

Keväisin ja syksyisin allasvuoroilla järjestetään koulutuksia, kun sukelluskurssilaiset ovat kouluttajien kanssa altaassa harjoittelemassa kurssien taitosuoritteita ennen kurssien avovesisukelluksia.

Vuonna 2017 Sukellusseura H20:lla oli jäsenistölle Helsingin Urheilutalolla kaksi allasvuoroa viikossa, keskiviikkona kaikille avoin vuoro ja lauantaina junnujen oma vuoro.

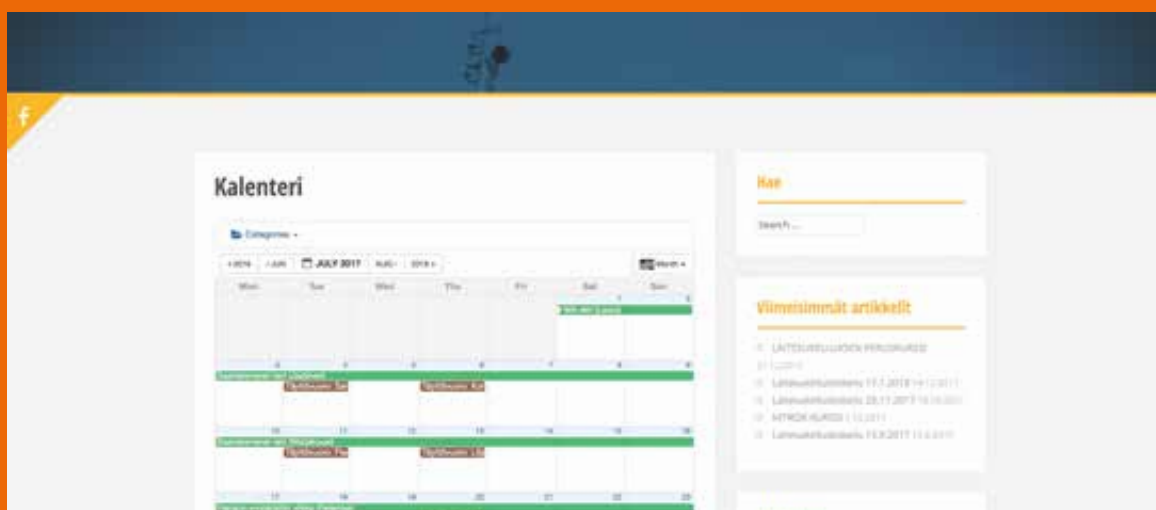
Uimahallivuorojen kustannuksista seura on maksanut osan itse ja lisäksi Helsingin kaupungilta on saatu tukea vuorojen järjestämiseen.

Hallivuorot Helsinginkadulla talvikaudella (syyskuu-toukokuu)
Keskiviikkoisin klo 20.30-22.30 (kevätkausi) ja 20.30-22.00 (syyskausi)
Lauantaisin klo 18.00-19.00 (junnujen vuoro)

TIEDOTUS

H2O:n uuden ilmeen jalkauttamista ja markkinointia on jatkettu vahvasti vuonna 2017 ja seuran verkkosivuille lisättiin kalenteri helpottamaan tapahtumien (deko, täyttövuorot, kurssit ym.) aikataulujen löytymistä.

Kuva: Sanna Paukku

DEKO

Dekon alkuvuosi meni kunnostuksen merkeissä. Konehuoneremontista on toimintakertomuksessa oma erillinen kuva-uksensa. Tämän lisäksi Dekolla tehtiin muuta kunnostusta, mm. uusittiin tikkaat, sillä vanhat olivat liian huonokuntoiset käyttöön. Samoin korjattiin ankkuriketjuboksia etukannella.

Tänä vuonna Dekon avovesikausi merellä alkoi vasta heinäkuussa. Leirejä pidettiin kesällä perinteiseen tapaan mm. Hangon ympäristössä, Saaristomerellä ja Utössä.

Syyskaudella tehtiin poikkeuksellisen ahkerasti viikonloppureissuja, joista suurin osa suuntautui Porkkalan hyllylle, mutta käytiin myös Emäsalon suunnalla Helsingin itäpuolella. Pari iltareissuakin toteutettiin Helsingin edustalla.

VUODEN 2017 REISSUT DEKOLLA:

5 kesäleiriviikkoa
8 viikonloppureissua
2 iltareissua

Kuva: Juha Lauro

MERiarkeologiajaos

H20:n meriarkeologiajaos jatkoi vuoden 2017 aikana aktiivista toimintaansa.

Keväällä jaoksen edustajat tekivät arkisto-, museo- ja messumatkan Tukholmaan. Matkan tuloksia sekä meriarkeologiajaoksen toimintaa esiteltiin seuran jäsenillassa.

Vedenalaisia kohteita tutkittiin yhdessä Museoviraston ja muiden seurojen kanssa järjestetyillä sekä H20:n omilla leireillä.

H20 oli mukana Museoviraston "Laivaloukkuna Jussarö" -projektiin liittyvällä kenttätöleirillä juhannusta edeltävällä viikolla. Projektin kohteiden valinta perustui osaltaan H20:n meriarkeologiajaoksen kuluneiden vuosien aikana järjestelmällisesti tuottamiin raportteihin.

Heti juhannuksen jälkeen jatkettiin H20:n omalla porukalla ja omalla leirillä samalla alueella ja osin samoilla kohteillakin. Viikon aikana saatettiin Museoviraston kanssa sovitun mukaisesti päätökseen mm. kesken jääneiden dendronäytteiden ottaminen. Leirin osallistujat saivat harjoitusta myös hylkyjen mittaamisessa, piirtämisessä sekä kuvaamisessa.

Seuran tukialuksen konehuoneremontin venyminen uhkasi leirin toteuttamista sovittuna ajankohtana, mutta onneksi leiri pystyttiin pitämään alkuperäisen suunnitelman mukaisesti. Vain Dekon punainen väri oli nyt vaihtunut naapuriseura Sukeltajat ry:n tukialuksen vihreään. Leiriviikon aikana vallinnut voimakas tuuli esti toteuttamasta kaikkia suunnitelmia tutkittavista kohteista, joten tekemistä jäi jälleen tulevillekin leireille.

Lainassa ollut Maija-tukialus osoittautui todella oivaksi ja ketteräksi meriarkeologiakäytössä. Suuret kiitokset vielä kerran Sukeltajat ry:lle!

Elokuun alussa H20 oli mukana Tohmajärvellä yhdessä Helsingin kaupungin urheilusukeltajien kanssa järjestetyllä sisävesileirillä. Leirin kenttätöitä johti alan konkari meriarkeologi Harry Alopaeus, jolta osallistujat saivat arvokasta tietoa ja käytännön vinkkejä. Tohmajärven tutkimukset ovat saaneet julkisuutta ja työtä kohteella jatketaan.

Elokuun loppupuolella vietettiin meriarkeologista viikonloppua Porvoon suunnalla. Kenttätöiden täydennykseksi meriarkeologiajaos etsi haaksirikkoihin ja hylkyihin liittyviä tietoja kirjastoista ja arkistoista sekä teki karttatutkimusta. Taustatutkimusten aineistoa aiotaan hyödyntää mahdollisuuksien mukaan vuoden 2018 toiminnassa.

Kuva: Pasi Lammi

KAASURINKI JA TÄYTTÖKALUSTO

Kaasuringin perustoiminta H20:ssa jatkui vuonna 2017 samaan tapaan kuin aiempina vuosina. Rinkiläisiä oli noin 30 henkilöä ja he järjestivät seuran jäsenille pullojen täyttöä kahtena iltana viikossa. Kaasurinkiläiset vastasivat myös vuoden aikana seuran koulutustoiminnan apuna kurssipullojen täytöstä.

Vuonna 2017 kaasuringin toiminta lähti hieman yskähdellen käyntiin johtuen uusista tiloista ja uuteen kompressorin tarvittavista muutoksista. Kurssipullojen täyttöön tämä ei sinällään vaikuttanut, mutta jonkun aikaa kesti, että kompressorilla sai pullot tarpeeksi täyteen ja cfm-täytöt toimintaan. Alkuvaikeuksien jälkeen uudella asemalla toimii edellisen lisäksi myös heliumin cfm-täyttö, jonka avulla heliumin käyttöaste saadaan paremmaksi.

H20:n muuton yhteydessä hankittu uusi kompressorin ja siihen liittyvä kaasuasema saatiin haasteista huolimatta täyteen käyttövalmiuteen vuoden 2017 aikana. Valmistumisesta saamme kiittää muutamaa ahkeraa ja osaavaa seuralaista sekä muita H20:n tukijoita.

Osa kaasurinkiläisistä on saanut perehdytyksen seoskaasujen täyttämiseen jatkuvan virtauksen menetelmällä, jolloin nitrox- ja trimix-seoksia saadaan tehokkaasti seuralaisten sukelluksille. Koulutuksia jatketaan vuoden 2018 puolella.

Tekniikkasukeltajille kaasuntäyttöasemalla on saatavilla seoskaasuja. Kaasujen litrahinnat pysyivät edellisvuosien tasolla ja kaasujen kulutus oli myös samaa tasoa kuin aiempina vuosina.

Kaasunkulutus oli 2017 aikana seuraava:

- 9 x helium 300bar 50l
- 16 x happi 200bar 50l

Suuria hankintoja täyttökaluun ei tehty mutta kuluja kertyi huolloista sekä eri laitteiden ylläpidosta.

Täyttökaluun vastasi David Pax ja kaasuringin vetäjänä toimi Janne Piippo. Piippo kiittää hienosta hyvin menneestä ja vastuullisesta vuodesta ja luovuttaa kaasuringin vetovastuun haikkein mielin Mikko Vuorelalle vuodelle 2018.

H2O VIVA!

H2O VIVA! on Sukellusseura H2O ry:n video- ja valokuvausjaos. Jaoksella on sekä itsenäisiä tapahtumia että yhteistointia muiden jaosten kanssa. Jaos esittäytyi seuran jäsenillä 20.4.2017. Aiempina vuosina H2O VIVA! on järjestänyt ulkomaan kuvausmatkoja mm. Ordan luolastoon Venäjälle, Cueva del Agua -luolastoon Etelä-Espanjaan ja Rummun louhokselle Viroon.

Vuonna 2017 ulkomaan matkakohteina olivat vuorossa jälleen Teneriffa ja Gozon saari.

Huhtikuussa 2017 Teneriffan retkellä tutustuttiin saaren monipuoliseen merenpohjaan enimmäkseen omatoimisin rantasukelluksina. Saaren eteläosassa käytiin kuvaamassa heksagonaalisia laavapilareita ja tutustuttiin Las Galletasin edustalla oleviin kanjoneihin. Seuraavaksi tehtiin helppo sukellus pohjoispuolella Puerto de la Cruzin satamassa ja nähtiin iso barrakudaparvi. Seuraavana päivänä käytiin saaren länsipuolella El Puertiton lahdessa etsimässä merikilpikonnaa ja iltapäivällä kartoitettiin uutta kohdetta itäpuolella Rocquesin pikkukylässä. Kylä on äkkijyrkkien vuorensienien juurella ja lahdelmaa suojaavan kallion ulkopuolella koettiin kunnon virta. Kuvausmielessä parasta antia olivat sukellukset Las Erasin kylän edustalla. Täällä on omakotitalon kokoisia kivenmurikoita, seinämiä, trumpettikalojen salapaikka ja puutarha-ankeriaiden laidunmaa. Radazulin parin helpomman sukelluksen jälkeen jatkettiin Cariocan rannalle. Sukelluksen jälkeinen rantautuminen pieneen venevalkamaan oli hullunkurista myllerrystä aaltojen keskellä. Seuraavaksi pohjoispuolella etsittiin Garachicon ulkopuolelta luolia. Pari pienempää löytyikin, mutta suurinta hupia tuotti linssiluteena toiminut vajaa metrinen kala, joka seurasi koko tunnin mittaisen sukelluksen ajan uteliaana mukana. Seuraavana päivänä olikin jo tekniikkasukelluksen paikka, kun paikallisen operaattorin kanssa mopoiltiin 55 m syvyydellä Archos de las Vistas -nimiselle komealle jyrkänteelle. Iltapäivällä taas nautittiin El Pejinin hylystä 30 m syvyydellä. Matkan kruunasi viimeisen päivän sukellus Tenon niemen kärjen tuntumassa.

Toinen ulkomaan retki ajoittui joulun tienoilla Gozon saarelle Maltan pohjoispuolelle. Tälle retkelle olimme varanneet etukäteen oppaaksemme vedenalaisesta kuvaamisesta tunnetun Pete Bullenin, joka on asunut pidemmän aikaa Gozolla. Reilun vartin automatkan päässä keskukselta oli MV Karwela, jonka kuuluisaa pääportaikkoo pääsimme kuvaamaan useampana päivänä, jotta sään vaihdellessa saisimme "parhaat" kuvat. Toinen useamman sukelluksen arvoinen kohde oli Inland Sea -niminen pitkä ja kapea tunneli merelle. Tunneli on viitisen metriä leveä, parikymmentä syvä ja lähemmäs 100 m pitkä. Pinnalle on koko ajan esteetön pääsy, mutta toisaalta sitä pitkin kulkee ajoittain turisteja kuljettavia kalastajaveneitä. Tämä tarjoaa upeat puitteet monipuolisille kuville. Pääsimme yhtenä päivänä tutustumaan viereiseen Blue Hole -kohteeseen, jossa on komeat, jylhät maisemat - oikea kuvaajan karkkikauppa. Teimme muita rantasukelluksia lähinnä Gozon eteläpuolisille rannoille. Viimeisenä päivänä pohjoispuolen mainingit olivat jo hellittäneet. Pääsimme laskeutumaan satakunta porrasta Wied il-Ghasrin kanjoniin. Heti portaiden juurelta alkaa merivesi, mikä vähitellen syvenee kanjonin mutkitellessa merelle päin. Pienen vedenalaisen uintimatkan päästä sitten löytyikin Blue Dome/Cathedral Cave. Luolan sisällä on luolan pituudelta pinta, mutta ainut valo luolaan tulee vedenalaisesta suuaukosta. Valo on aivan erityisen sinistä ja tarjoaa huikeat mahdollisuudet profiilikuviin.

Ulkomaan matkojen lisäksi toimintaa on tuki kotimaassakin. Jaoksen jäsenet ovat olleet mukana mm. Tvärminnessä, meriarkeologialeirillä, Utön reissulla sekä jakaneet kokemuksiaan 3D fotogrammetrian parissa. Jaos järjesti kotimaassa "Salaiset rannat" -nimisen retken. Retkellä kymmenkunta H2O:laista tutustui pariin uuteen sukelluskohteeseen jylhine rantoihin ja suurella määrällä kaloja.

Kuva: Sanna Paukku

KOULUTUSTOIMINTA

Vuonna 2017 H20:ssa järjestettiin useita kursseja. Vuosi alkoi laitesukelluskokeilulla Helsinginkadun uimahallilla 11.1.2017.

Laitesukelluksen peruskurssi aloitettiin poikkeuksellisen aikaisin tammikuun lopussa. Kurssin osallistujamäärä oli poikkeuksellisen suuri ja kurssi jaettiin kahteen ryhmään, jotka kävivät vuoroviikoin keskiviikon allasvuoroilla. Teori-alueennot ja allasharjoitukset pidettiin kevään aikana ja kurssi päättyi touko-kesäkuussa kahteen avovesiviikonloppuun. Kurssin vastuukouluttajana oli Sanna Paukku.

Laitesukelluksen peruskurssin yhteydessä järjestettiin kuivapukukurssi, jolla oli kaikkiaan kahdeksan osallistujaa, kaikki kevään 2017 laitesukelluksen peruskurssilaisia.

Syyskauden koulutukseen kuului laitesukelluksen jatkokurssi, jolle osallistui viisi henkilöä. Vastuukouluttajana oli Sampsa Lilja. Kurssin avovesisukelluksia tehtiin sukellustukialus Dekolla ja avovesiviikonloppuun osallistui kaksi kurssilaista myös PSK kuplasta.

Syyskaudella järjestettiin kaksi laitesukelluskokeilua, ensimmäinen syyskuussa ja toinen marraskuussa. H20:ssa on viime vuosien aikana järjestetty laitesukelluskurssien lisäksi myös kouluttajakoulutusta. Vuoden 2016 alkanut kouluttajakurssi saatiin päätökseen 2017 keväällä ja näin saimme seuraan uuden CMAS Two Star Instructor -kouluttajan.

Kaikkiaan vuosi 2017 oli aktiivinen koulutusvuosi. Koulutusvastaavana toimi Pasi Lammi.

SUKELLA HYVÄSSÄ SEURASSA